

baretta

magazine

NUMMER 16 • JUNI 2022

**DENNY
JANSSON
KINNAPÄR
FAHLKE
CLASSIC CARS**

**ÅMÅLS
BLUESFEST
FYLLER 30
GREEN DAY
BRYAN ADAMS
FIRST AID KIT**

Blir det någonsin som förut?

Visst var vi många som under de senaste två åren funderade på om saker och ting någonsin skulle bli som förut? Inställda konserter och matcher i all idrott och en massa andra event. Vi kunde inte vistas i allmänna utrymmen eller i affärer utan att titta oss lite misstänksamt om axeln. Stod man inte lite väl nära mig? Svarta ögonkast gavs med jämna mellanrum. Försäljningssiffrorna för handsprit slog alla rekord och vi hamstrade toapapper för glatta livet.

När man ska berätta om saker som hänt de sista två åren, så är det ju två år som är tomma på händelser, och man har svårt att komma på när de egentligen hände. Man har ju inget att hänga upp händelsen på – och de flesta av oss får förtvivlat söka efter svar i mobilen.

När nedstängningarna var som värst trodde man aldrig att livet skulle återvända till det normala igen. I min egen mail så smattrade det för fullt med besked om framflyttade konserter och man längtade efter att bara få samlas under ett tak för att njuta.

Men så kom 2022 och det var då man började skönja ljuset i tunneln igen. Glatt kunde man konstatera att mailen nu fylldes av besked om att artisterna nu äntligen kunde få spela inför publik både i smått och stort.

Vi kan nu glatt konstatera att vår egen Bluesfest går av stapeln igen efter två års Törnrosasömn. Bokdagar i Dalsland verkar bli större än någonsin. Är det inte härligt?

För egen del har vi avverkat en konsert med Bryan Adams på Scandinavium och Greenday på Tele2 Arena. Två fantastiskt bra konserter som ni kan läsa om i denna tidning.

På lokal nivå kan ni även få läsa om ni kan även läsa om Fahlke classic cars och Denny Jansson i detta fullspäckade nummer.

Jag avslutar denna text med en personlig fundering. Kalla det veckans spaning om ni vill. Det slår mig gång på gång hur mycket arbete som görs ideellt. Vi har lokala event som både Åmåls Bluesfest och Bokdagar som inte skulle vara möjliga utan alla ideella krafter. Varenda idrottsförening har också dessa hustomtar som lägger stor del av sin fritid med att sälja lotter, strumpor och julgranar. Allt på sin lediga tid. Ge dessa en klapp på axeln och ett tack. Utan dessa existerar ingen förening.

Och ja hörni – livet blev faktiskt som förut.

Den ideellt arbetade redaktionen på Baretta Magazine önskar er en härlig sommar!

Maria Olsen

Redaktör

baretta
magazine

BM

Ansvarig utgivare & webbsansvarig

Maria Olsen

maria.olsen4@gmail.com

Instagram: mariasklick

Redaktör & layout

Tony Berg

tony@tonyberg.com

Instagram: tonyberg64

Redaktör & webbsansvarig

Terje Olsen

grappa59@gmail.com

Instagram: grappa59

Hemsida

barettamagazine.com

Instagram

barettamagazine

Medarbetare

Maria Olsen

Arbetar med webb och sociala medier i den kommunala sektorn och gillar det.

På fritiden används kameran flitigt.

Är medlem i Tilt Photogroup.

Delaktig i fyra utgivna fotoböcker.

Terje Olsen

Intresset för foto har alltid funnits men fram till 2006 blev det mest party/naturbilder.

Första systemkameran köptes på Cypern 1979 där han gjorde FN-tjänst. Är medlem

i Tilt Photogroup. Hans största projekt så

här långt var när han dokumenterade

nedläggningen av Volvo Bussar i Säffle.

Delaktig i fyra utgivna fotoböcker.

Tony Berg

Arbetade som skribent och fotograf åren

1990–2014. Arbetar sedan 2014 på Åmåls

Grafiska AB och har genom åren hunnit

med att ge ut sju böcker och medverka

i ytterligare ett tiotal. Är i Tilt Photogroup.

Senast utgivna bok är en fotobok fylld med

bilder av Åmålsfotografen Henry Stake.

Lennart "Kral" Andersson

Före detta fotbollstränare med förlutet som assisterande förbundskapten i Sierra Leone,

tränare i Brage, IK Oddevold, Ljungskile SK

och en rad andra klubbar.

Klas Kilberg

En sann musikaliskare som recenserar nya

skivor för Baretta. Han har tidigare haft

programmet Metalldetektorn i Radio 45. Kan

allt värt att veta om rock enligt honom själv.

Anders Nilsson

Motorentusiast baserad i Arvika. Hängiven

Motorsports- och naturfotograf som vunnit

många utmärkelser för sin fantastiska bilder.

Även en av personerna bakom Åmåls

Fotofest under de första tio åren.

Göran Karlsson

Fotograf och hi-fi-entusiast som i detta

nummer visar lite bilder ur sitt fantastiska

bildarkiv.

Alla inblandade skribenter och fotografer

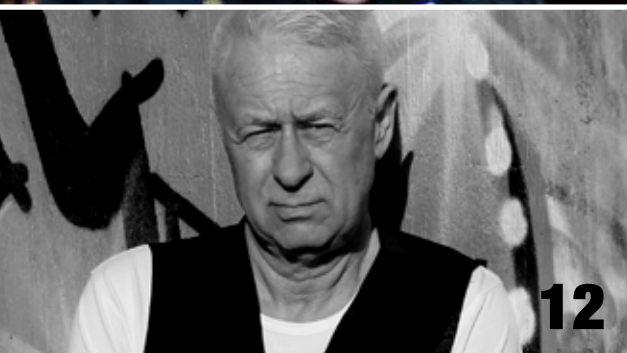
gör detta utan ersättning. Magasinet har

inga inkomster, eller utgifter, utan baseras

helt på ideella krafter.

04

12

32

54

62

86

004 Kinnapärs Cyklar och Mopeder

Runt om i landet finns det en rad små unika verksamheter och butiker, i Kinna strax utanför Arvika finns en av dem

012 En musiker med brett musikspektra

Denny Jansson är en av många duktiga Åmålsmusiker han är inte rädd för att ge sig på en rad olika stilar, bara det svänger om det

032 Mathias Fahlke har blivit ett aktat namn

Det kanske inte är så många som vet vem Mathias är, men i VW och Porschevärlden börjar han att bli ett etablerat namn

050 Ny festival i gatumatens tecken

Street Food Festivalen är en ny festival som hyllar gatumatens som blir allt vanligare i hela världen. Tre etapper blir det i Sverige

054 Vi reflektar på Premier League

Vårt fotbollsorakel, Lennart "Kral" Andersson har i detta nummer gjort en summering av den gångna säsongen i världens bästa liga

056 Äntligen – konsertdags igen!

Terje och Maria Olsen bevistade Bryan Adams konsert i Scandinavium och lyckan av att få gå på konserter igen

060 Green Day – närmast en religiös upplevelse

Paret Olsen har även hunnit med att se och höra Green Day under försommaren, de kom tillbaka nyfrälsta med ett fånigt flin

062 Äntligen nytt från systrarna Söderberg

Klara och Johanna Söderberg, mer kända som First Aid Kit har släppt en ny singel, och i höst är ett album planerat

064 Greggs pojke toppar bluesfesten

Devon Allman, son till Gregg Allman i Allman Brothers band är det stora namnet på årets upplaga av Åmåls Bluesfest

065 Gitarrvirtuos på Åmåls Bluesfest

Den amerikanska sångerskan och gitarristen Joanna Connor spelar på Åmåls Bluesfest om en dryg vecka. Missa inte det!

066 Aynsley Lister med svenskt kompband

Den brittiske gitarristen och sångaren Aynsley Lister kommer till bluesfesten med sitt svenska kompband Wedgie

067 Ida Bang och hennes band fortsätter uppåt

Det var några år sedan Ida Bang & The Blue Tears spelade i Åmål, det var bra då, nu har bandet utvecklats ännu mer

068 En amerikansk blueslegendar är tillbaka

Lil' Jimmy Reed har gästade Åmåls Bluesfest tidigare, nu närmar han sig 90 år, men han turnerar fortfarande lika flitigt

072 Nio sidor skivrecensioner

Denna gång bjuder vi på allt från visorpop till hårdrock bland våra recensioner, Tony Berg och Klas Kilberg har lyssnat på vinylen

086 Bilder från ett svunnet Domus

Åmålsfotografen Göran Karlsson visar i detta nummer lite bilder från Domus på 1970-talet, mycket nostalgi i orange

Kinnapårs Cykel & Motor

en passion för **Per Johansson**

Kinnapärs Cykel & Motor

Per Johansson med den första eldrivna mopeden i Sverige, eller var det en cykel? Till höger ser vi hyllan med alla tänkbara varianter på tändstift från klassiska NGK.

Foto: Anders Nilsson

Ibland kan man känna att man kommer till en plats där tiden stått still. Det låter kanske inte så positivt, men ofta kan det vara just det, en positiv upplevelse. Precis detta fick jag och fotograf Anders Nilsson vara med om i våras när vi besökte Kinnapärs Cykel & Motor i utkanterna av Arvika.

Företaget startades i en källar-lokal i centrala Arvika 1980 då Per Johansson och hans far Åke Johansson startade Kinnapärs Cykel & Motor. Inriktningen har varit tillbehör, reparationer och reservdelar för cyklar och mopeder från starten, och så är det än idag.

– Det var en väldigt brant trappa ned till vår lokal så den var inte helt optimal, så efter tre-fyra år flyttade

vi till en lokal i markplanet några hundra meter längre ned mot centrum, berättar Per.

I början hade Per och hans far ingen leverantör av delar, så då åkte Hobbex-katalogen fram. Dels för att fylla på lagret undan för undan men även leta fram reservdelar eller tillbehör som kunderna efterfrågade. Det är lätt att minnas hur spännande det var att leta sig igenom Hobbex-

katalogen när det kom en ny katalog. Fanns mycket man ville ha i den. Mycket skräp, men även en del riktigt bra saker.

– Jag kommer ihåg att jag köpte min första mopedhjälms hos er, säger Anders Nilsson när vi pratar.

– Ja, en Nolan, svarar Per snabbt.

Nu var det inte bara Hobbex grejerna som kom ifrån. De köpte även upp ett par gamla lager som innehöll mycket bra delar. Ett från Edane och ett som låg vid golfbanan strax utanför Arvika. Det fyllde på lagret ordentligt.

Genom åren har hundratals kunder kommit och gått i butiken,

Kinnapårs Cykel & Motor

Kolvar i långa banor i alla tänkbara storlekar och priser. Det går även att få en ny, eller större cylinder till sin moped samt grenrör och allt annat man kan behöva

Foto: Anders Nilsson

men några minns Per lite bättre än andra.

– I början av 1980-talet när vi hade haft butiken i några år kom det in en lokal profil och skällde på oss för att mopedhjälmen han köpt inte passade. Det visade sig att han satte på sig hjälmen bak och fram, så helt bekvämt var det nog inte, skrattar Per.

Samma man kom in vid ett annat tillfälle och var upprörd över att hans moped inte startade. Det visade sig sedan att han kört genom isen med sin packmoped men att det skulle påverka motorn ville han inte kännas vid.

På senare år var det en yngre förmåga som kom in med jämna mellanrum och behövde en kopplingsvajer till sin moped. Det hände så ofta så att när Per såg honom komma låg vajern redan på disken när killen klev in i butiken.

– Jag sålde också många bakaxlar till Honda MT-mopeder. Ungdomarna skjutsade ofta varandra på de mopederna, och bakaxlarna var inte gjorda för den påfrestningen, så sådana sålde jag en hel del av.

1994 gick flytten till till Kinna i utkanterna av Arvika, och där finns företaget kvar.

En av anledningarna till flytten var

att branschen hade en nedgång på 1990-talet, en nedgång som fortsatt.

– Internet tar mycket av den verksamhet vid hade tidigare och pandemin hjälpte inte till, säger Per.

Ändå har han fortsatt att driva företaget och visst finns det en trogen skara kunder. Verksamheten är dock mindre än tidigare. Nu drivs butiken på hobbynivå på Pers fritid. Dagtid jobbar han på kyrkan i Arvika.

På frågan om det inte är jobbigt att driva butiken som ett sidoprojekt tvekar han inte på svaret.

– Innerst inne är det för roligt för att kunna sluta med det.

Kunderna är ofta gamla stammisar

Kinnapärs Cykel & Motor

Allt är noga utmärkt och katalogiserat, inte för att Per Johansson behöver det. Han vet vart allt ligger ändå, men det ska vara ordning och reda.

Foto: Anders Nilsson

som vet att de kan få det de behöver från Kinnapärs.

– Jag är väldigt dålig på att annonsera och marknadsföra mig, så det blir mest gamla bekanta ansikten, skrattar Per.

Nu är det inte så mycket cykel-delar som säljs längre, det är mest delar till gamla mopeder. Tidigare renoverade Per även moped-motorer, men det har han slutat med nu är det reservdelar och tillbehör som gäller. Butiken och förrådet är välfyllt med både nya och begagnade delar. Det säljs även en del delar som är så kallade New old stock, det vill

säga, nyttillverkade delar till gamla mopeder och motorer.

Butiken har det mesta från större delar som tankar, däck och hjul till tändstift, packningar och skruvar. Det är imponerande att se rader efter rader med små lådor, och Per har koll på exakt vart delen han ska plocka fram finns.

– Det som gör att jag slutat med renoveringarna är att synen inte är vad den varit så det blir jobbigt att sitta med småpill.

Anledningen till att det främst är till äldre mopeder han tillhandahåller delar är att det blivit lite för tekniskt avancerat med moderna mopeder.

– De är inte roliga att se på sedan krävs det en massa data och annat, så jag håller mig till gamla mopeder, säger Per Johansson.

Det är inte ofta man hittar den här typen av butiker och verksamheter idag, men det är alltid lika roligt när man får chansen att titta närmare på dem. Kinnapärs Cykel & Motor är en oas för älskare och ägare av gamla mopeder. Jag kände inte till butiken sedan tidigare, men fler av de jag känner som håller på med mopeder har järnkoll på honom.

Det är bara att hoppas att han orkar fortsätta i många år till.

Tony Berg

DENNY JANSSON

DENNY JANSSON

*The Copperfields tidigt
1990-tal. Från vänster: Ulf
Johansson, Dan Johansson
och Denny Jansson.
Foto: Tony Berg*

Denny Jansson är en välkänd musikprofil i Åmål. Han växte upp med musik i hemmet då hans pappa Stig var en mycket duktig jazzgitarrist. Ibland faller äpplet inte långt ifrån trädet och precis så var det för Denny. han började spela gitarr när han var sju år gammal.

– Då fick jag en gitarr av pappa. En riktigt gammal sliten gitarr. Jag kunde få in armen mellan strängarna och halsen, det var som att spela på en pilbåge, skrattar Denny.

Några år senare bestämde sig Stig för att sluta spela, då fick Denny spela på hans Gibson Les Paul från 1959, en otrolig skillnad från gitarren han lärt sig spela på. Som att kliva från en T-Ford till en Ferrari.

– Jag satte hemma och spelade på den, jag hade ingen förstärkare men det spelade mindre roll. Men sedan behövde farsan pengar vid ett tillfälle, så då sålde han gitarren, det var ju mindre roligt.

Istället fick han en gitarr av sin mor. Inte riktigt samma sak, men en helt ok gitarr var det. I tio-elva-årsåldern bildade han sitt första band tillsammans

med skolkamraten Torbjörn Carlsson. Både Denny och Torbjörn spelade gitarr, Christer Axelsson bas och Peter Landin trummor.

– Torbjörn döpte oss till The Badgers (grävlingarna).

Bandet repade några år och gjorde någon spelning, men sedan rann det ut i sanden. Lite senare var det dags för nästa band. Förutom Denny bestod bandet av Lasse Schyman, gitarr, Dan Magnusson, trummor. Under den korta period Denny var med i bandet spelade han bas, en position som sedan togs över av Christian Lindqvist.

– De hade en replokal i Sems fabrik på Drottning Kristinas väg. Men jag blev inte gammal i bandet, det fanns annat som lockade.

På en fest träffade Denny Jansson en sångare som hette Sture Andersson som skulle bilda ett nytt band. Han frågade Denny om han ville vara med och det ville han. Sedan värvades John "Melle" Wiman på trummor, men bandet saknade en basist. Kenneth Andersson fick frågan, svaret blev:

– Jag spelar bara gitarr.

Denny svarade:

The Copperfields en kall hästdag i Örnässkogen. Ulf Johansson, Dan Johansson och Denny Jansson.

Foto: Tony Berg

– Du får spela bas.

Så blev det, Kenneth köpte en bas. Det förblev sedan hans huvudinstrument i band som Carols och Saints.

Det första bandet följdes av flera olika projekt, tillsammans med bland andra Lasse Schyman.

– Vi spelade en hel del med ett gäng från Karlstad där Henrik Jansson som senare gifte sig med Lisa Nilsson ingick.

Mer eller mindre kortlivade projekt avlöste varandra under en period när till slut Lasse Schyman lockade med sig Denny till Åmålsbandet Lars-Görans. Det

bestod av Lars-Göran Olsson, bas, Christer Berg, trummor, Magnus Heder, keyboards, Lasse Schyman, gitarr, Tommy Suletvedt, gitarr och Göran "Humpe" Årehult på sång.

– Det var bra killar och vi hade roligt men det var inte riktigt min grej att spela dansmusik. Jag var med i ett halvår och gjorde två spelningar. En i Häljebols Folkets hus och en på Stadshotellet i Åmål innan jag tackade för mig.

Denny gjorde dock comeback i bandet på 1990-talet. Då bestod det av Lars-Göran Olsson, bas och sång,

Colorado var ett ganska kortlivat projekt. Övre raden från vänster Dan Johansson, Denny Jansson, Ulf Johansson och Tony Berg. Främre raden från vänster: Roger Quick och Anders Höög.

Foto: Tony Berg

Christer Berg, trummor, Nils Söderström, gitarr, och Gunnar Ström, keyboard, men inte heller den sejouren blev särskilt lång för Denny.

I samma veva hade Wayfarers Inn blivit det stora inestället för musikälskare i Åmål. En rad av de största svenska artisterna dök upp på Wayfarers i Åmål. Ibland fick de lokala musikerna chansen att värma upp för artisterna och det hände även att de fick spela med artisterna som gästade Åmål.

– På den tiden var Saints något av ett husband där och Lars "PD-Lasse" Liedström var alltid konferencier.

En gång var Tomas Ledin här och spelade, då bodde han hos mig. Det tyckte han var bra för han hade en tjej som han träffade i Åmål. Jag fick även chansen att hoppa in och spela några låtar med honom vid ett tillfälle, minns Denny.

Efter Wayfarers storhetstid flyttades fokus till Kajs Lille Kro som drevs av Kaj Albér.

– Där fick jag spela med Ulf Lundell en gång då hans dåvarande gitarrist, Mats Ronander, blivit sjuk, roliga minnen.

Mot slutet av 1970-talet fick gitarren allt mindre

DENNY JANSSON

Midnight Flyer bestod av Bengt Tollemark, Denny Jansson, Dan Johansson, Mikael Fransson och Henrik Olsson. Foto: Tony Berg

kärlek, livet och andra intressen kom emellan. Denny hade bildat familj och seglingsintresset hade tagit över på fritiden. Under ett antal år tävlades det flitigt och då fanns det inte mycket tid över till annat.

I början av 1990-talet seglade Denny fortfarande en del, men inte lika mycket som tidigare och suget efter att spela musik kom tillbaka på allvar. Först var han med och bildade The Copperfields tillsammans med bröderna Dan och Ulf Johansson. Trion körde på några år men sedan ville Denny spela lite annan musik som han tackade för sig i The Copperfields.

Han lämnade dock inte bröderna Johansson bakom sig helt och hållet. Båda fanns med även i nästa projekt som var Colorado. Ett band som spelade countryrock. Förutom Denny Jansson, gitarr och sång, Dan Johansson, gitarr och sång, Ulf Johansson, bas, bestod bandet av Tony Berg, gitarr och sång samt trummisarna Anders Höög och Roger Quick.

– Det såg lovande ut i början men det var svårt att få till rep då båda trummisarna alltid var upptagna med andra saker, så till slut rann även det bandet ut i sanden.

The Buick Flames, Jonas Andersson, Robert Herou, Björn Jansson, Denny Jansson och Mikael Gunnarsson.

Foto: Tony Berg

Nästa projekt blev MT Group med Denny Jansson, gitarr, Maria Tryggvesson, sång, Niklas Dahlman, trummor, Stefan Hansson, keyboard och Rolle Ackerblad på bas. Bandet spelade en blandning av pop och rock med en hel del eget material mixat med covers på band som Smokie, Dr Hook och liknande.

– Det var ett riktigt bra band. Duktiga musiker och det lät väldigt bra.

Efter ett tag ersattes Niklas Dahlman av Freddy Eriksen bakom trummorna och bandet fortsatte några år till. Eriksen var också med och spelade med en

norsk syskonduo som kort och gott gick under namnet Eriksen. Det var Rita Eriksen och hennes bror Frank. De behövde en gitarrist så Denny fick erbjudandet att vara med och hoppade på. Musiken var en mix av roots, country och blues.

– Jag visste inte då hur stora de egentligen var i Norge. Det var roligt men samtidigt slitsamt med alla långa resor och ett vardagsjobb som kom i kläm så efter ett tag tackade jag för mig. Det kändes som om det vore bättre att ha något roligt projekt på hemmaplan.

The Buick Flames southern style, Bengt Tollemark, Björn Jansson, Juha Wilkman och Denny Jansson.

Foto: Tony BergJ

Eriksen gav ut fyra album under 1990-talet och fick bland annat en norsk Grammy 1992. 2009 gav Sony ut ett samlingsalbum med Eriksens bästa låtar. Det gick ända upp till förstaplatsen på den norska albumlistan och sålde platina.

Efter att ha hämtat andan ett tag startade Denny ett countryrockband som fick namnet Midnight Flyer. Där ingick förutom Denny på gitarr och sång även Dan Johansson, gitarr och sång, Mikael Fransson, bas, Bengt Tollemark, keyboards och Henrik Olsson på trummor.

bandet var aktivt i ett par år och han bland annat med att spela in en cd-singel med tre låtar. De tre låtarna var Merle Haggards "Today I started loving you again", Bob Woodruffs "Remember to forget" och The Mavericks "I don't care if you love me anymore".

Av olika anledningar dog även Midnight Flyer ut. Bland annat flyttade ett par av medlemmarna från Åmålsområdet så det blev allt svårare att få till rep-tillfällen.

Denny hade emellertid inga planer på att sluta spela. Så han tog med sig Bengt Tollemark och tillsammans

Roadhouse bestod av Stefan Löwenborg, Robert Herou, Henrik Olsson, Mikael Gunnarsson och Denny Jansson. Foto: Tony Berg

med Björn Jansson och Juha Wilkman bildade de bandet Buffalo Sky som spelade mer rockorienterad musik. Det bandet reinkarnerade sig sedan till The Buick Flames. Rocken fick kliva lite åt sidan till förmån för en mer bilkulturmusik med rockabilly i botten. Denny och Björn Jansson var med från Buick Flames och var också de som skrev bandets låtar. Övriga i bandet var Robert Herou, keyboard, Mikael Gunnarsson, bas och Jonas Andersson, sång och gitarr.

– Det var också ett bra band men efter ett tag blev

det för många olika viljor i bandet och då kände jag att det var dags att kliva av, säger Denny Jansson.

Bandet som kom därefter, The Periwinkles, är det band som överlevt längst av de olika konstellationer Denny varit med i. The Periwinkles är fortfarande aktiva. Bandet bestod från början av Denny Jansson, gitarr och sång, Anders Nilsson, gitarr, Eddie Torsson, bas, Peter Nilsson, keyboard och Jens Karlsson, trummor.

– I början spelade vi lite olika typer av musik men ganska snart bestämde vi oss för att spela

En senare bild på Buffalo Sky, från vänster Denny Jansson, Björn Jansson, Bengt Tollemark och Juha Wilkman.

Foto: Tony Berg

1960-talspop och det har vi fortsatt med. Det är ett homogent band som bara rullar på.

The Periwinkles har gjort en antal inspelningar i Peter Nilssons studio och på senare år även tillsammans med Per Skjervik.

Denny Jansson har skrivit musik i många år, men alltid haft lite svårt att få till texterna.

– Jag hade lyssnat en del på Pelles texter och gillade hans sätt att skriva, så jag ringde honom och frågade om han var intresserad, och det var han.

Samarbetet har bland annat resulterat i låtarna "The

cure" och "Leaving you". Den senare har fått en del speltid på Radio Väst.

– The Periwinkles har hela tiden fungerat bra, men jag kände också att jag ville spela lite mer rockig musik så jag berättade för killarna att jag skulle starta ett litet sidoprojekt, det blev Roadhouse.

Tre av medlemmarna i bandet hade Denny spelat tillsammans med i tidigare band. Det var Henrik Olsson, trummor, Mikael Gunnarsson, bas och Robert Herou på trummor. Nyttillskottet var Skåneimporten Hans Löwenborg på gitarr och sång.

Denny Jansson iförd The Periwinkles scenkostym.

Foto: Tony Berg

– Det var riktigt kul men efter ett tag kände jag att det var jag som fick fixa spelningar, plocka ut låtar, bestämma repdagar så efter ett par år tröttnade jag och tackade för mig.

Så Denny fortsatte spela med The Periwinkles och tänkte inte så mycket mer på andra band men så ville Tomas Aronsson bilda ett band. I samma veva skulle Swinging Blue Jeans spela i Säffle. Aronsson hörde av sig till Micke Finell i The Refreshments som var inblandad i Swinging Blue Jeans turné. Han sade till Finell att han hade ett band och ville vara med och

spela samma kväll, något Micke Finell gick med på. Så då var det bara för Tomas Aronsson att sätta ihop ett band. Det blev Denny Jansson, Kenneth Stålhandske, gitarr, Kenneth Andersson, bas, Janne Bark, gitarr, och Love Melin på trummor. Tomas Aronsson sjöng men Denny svarade för sången på en av låtarna. Efter spelningen kom Micke Finell fram till Denny och sade:

– Den såg jag inte komma. Du borde starta ett eget band och ta hand om sången.

Denny tackade för komplimangen men tänkte inte så mycket mer på det. Några dagar senare träffade han

Denny, Dan & Simon, enkelt namn på en trio som bestod av Denny Jansson, Dan Johansson och Simon Weiberg. Foto: Tony Berg

de båda Kennetharna som frågade vad Denny tyckte.

– Vi har gjort både bättre och sämre, blev svaret.

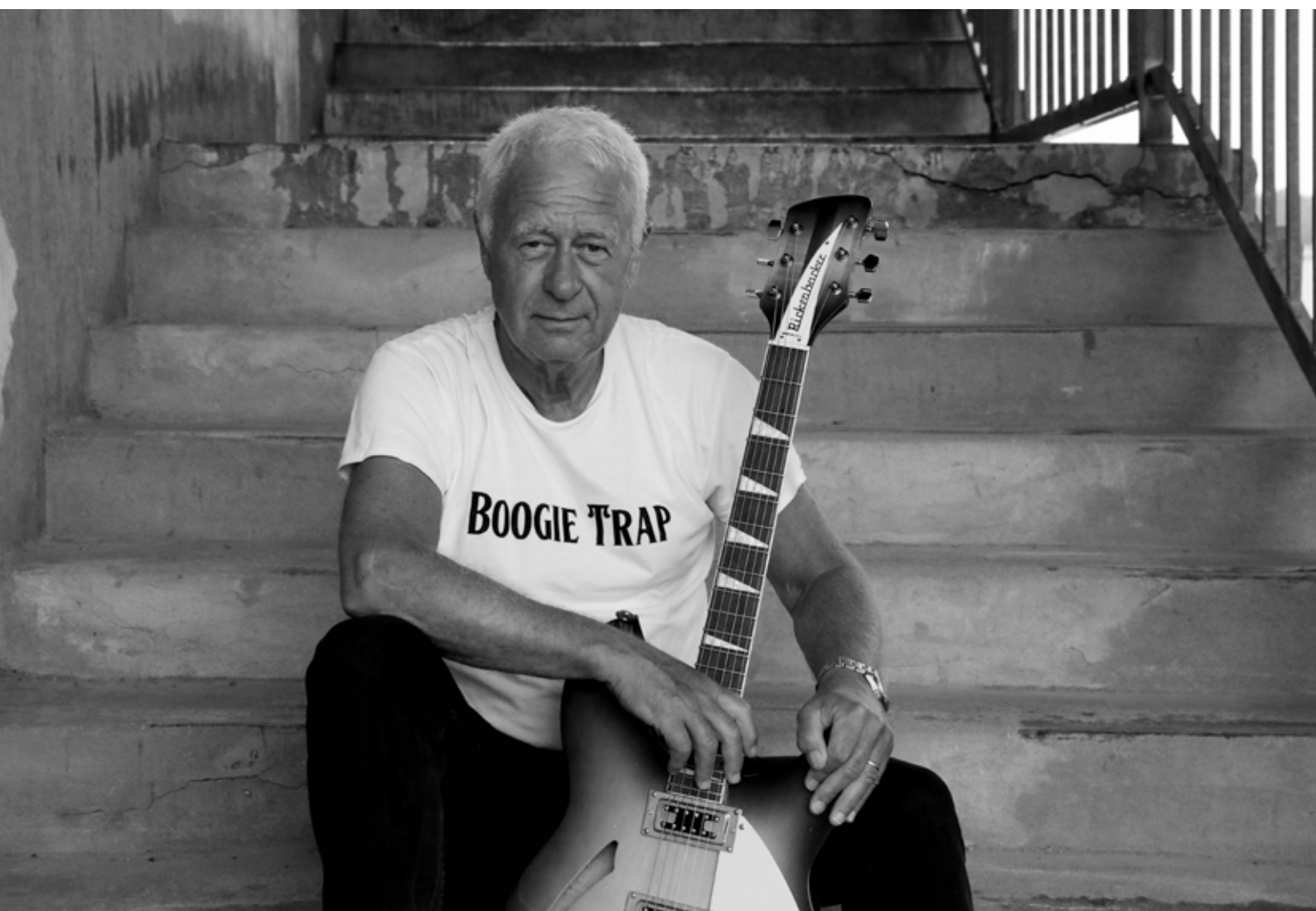
Samtalet fortsatte och de kom fram till att de kanske skulle sätta sig och prova lite bara de tre. Så blev det men de insåg ganska snart att de behövde en trummis. Frågan gick först till Markus Holm som var med och repade. Allt kändes perfekt och han var otroligt följsam i sitt spel. Men han berättade samtidigt att han hade flera andra projekt som hade högre prioritet så han kunde inte lova att han alltid kunde vara med, och där stöp det.

Då föll blicken på Conny Carlsson som spelat med en rad bra dansband genom åren och hade ett rykte som sig att vara en stabil och duktig trummis. De testade honom och kemin infann sig omgående.

– Conny var hur stabil som helst och det är otroligt tryggt att ha en sådan trummis i ryggen. Men jag var lite orolig. Återigen befann jag mig i ett band där alla andra var tidigare dansbandsmusiker. Men jag behövde aldrig vara orolig. Vi hittade vårt sound direkt.

Namnet medlemmarna valde på bandet var Boogie Trap. Nu rullade det på Bandet hann med en handfull

DENNY JANSSON

Denny Jansson i juni 2022.

spelningar före pandemin, men redan innan den kom satte tinnitus stopp för Dennys medverkan.

– Det slog bara till och det var helt omöjligt för mig att fortsätta spela i ett rockband. Jag föreslog att de skulle fortsätta utan mig men det dog tråkigt nog ut till slut.

Efter att ha vilat öronen ett bra tag försökte Denny Jansson spela igen, men denna gång mer som trubadur men det har gått lite upp och ned. Ibland går det bra några gånger, sedan är tinnitusen tillbaka. Trubadurstuket är dock inget nytt för Denny. Han har

spelat med en rad olika duos och trios genom åren och även gjort en del spelningar på egen hand. Bland de namnen han spelat under finns Dr Kall & Dr Kåre tillsammans med Simon Weiberg. Denny Dan och Simon med Simon Weiberg och Dan Johansson. Doktorerna där Denny och Simon varit grunden tillsammans med musiker som Rolle Ackerblad och Tommy Pettersson med flera. Han har också gjort spelningar som duos med Kenneth Andersson respektive Dick Johansson.

Han var även med i Lasse Linds under en kort

Boogie Trap. Från vänster: Denny Jansson, Conny Karlsson, Kenneth Stålhandske och Kenneth Andersson.

Foto: Tony Berg

period i början av 2000-talet. Sven Öhrbom skulle sätta ihop ett band för ett flera veckor långt uppdrag på Gran Canaria. Han fick med sig Denny Jansson och Anders Nilsson, gitarr, Conny Carlsson, trummor och Stefan Hansson, keyboard.

Orsaken till att Sven Öhrbom startade upp på nytt var att folk började fråga efter bandet, bokare hörde av sig och när även hotellen på Gran Canaria hörde av sig kände Sven att energin var tillbaka.

I och med att Denny och Anders kom med i bandet förändrades också repertoaren en aning. När de

började repa i gamla betongfabriken i Åmål lade de till stämsång inspirerade av band som The Eagles och Poco. Några av amerikanernas låtar letade sig även in på repertoaren. Sättningen ovan blev emellertid inte särskilt långlivad, faktum var att den upplagan av Lasse Linds aldrig gjorde någon spelning. Det visade sig att flera av medlemmarna hade svårt att hinna med att spela utomlands på grund av arbete och andra uppdrag.

– Jag kände bland annat att jag inte kunde offra alla mina semesterdagar på att åka utomlands och spela

Dick Johansson och Denny Jansson spelade ett kort tag som duo.

Foto: Tony Berg

i flera veckor. Sedan var det ganska långa pass. Vi skulle spela fyra timmar varje kväll, det sliter, så jag sade nej.

Vid sidan av alla band och musicerandet har Denny Jansson alltid skrivit musik.

– Det har blivit en del låtar genom åren, tyvärr har jag dålig koll på vart jag har många av de tidiga låtarna, det är kanske dags att ta sig i kragen och leta rätt på dem.

På senare tid har det som nämnts blivit några låtar skrivna tillsammans med Pelle Skjervik, vad som

kommer att bli av det samarbetet framöver återstår att se. När det gäller instrumenten har det varierat friskt genom åren.

– Jag kan nog lugnt säga att jag aldrig gjort en riktigt bra affär när det gäller gitarrer eller förstärkare. Jag har haft många sköna instrument och förstärkare, men alltid lyckats sälja eller byta bort de jag verkligen gillat.

Den första riktiga gitarren var pappa Stigs Gibson Les Paul 1959, men att den såldes kunde inte Denny påverka. Därefter hade han en Eko ”som var som en pilbåge”.

DENNY JANSSON

På senare tid har The Periwinkles samarbetet med Per Skjervik på några nya låtar. Från vänster: Peter Nilsson, Jens Karlsson, Eddie

– Den bästa gitarren jag någonsin haft var en Tokai Les Paul, den bytte jag bort mot några mopeddelar, smart inte sant?

Därefter kom en Gibson Marauder, en Godin A6 Ultra, som finns kvar i Dennys ägo. Seda köpte han en Fender Stratocaster jubileumsmodell på LT-Musik. Det visade sig sedan att Kenneth Stålhandske var tidigare ägare till den gitarren. Den finns kvar i familjen då

Denny gav den till sin son Emil för ett antal år sedan. Han har ytterligare en Fender Stratocaster och en Fender Telecaster.

– Telecastern är nog mitt huvudinstrument för det mesta idag.

Till The Periwinkles har han en Rickenbacker-kopia. Dessutom köpte han en Harley Benton Les Paul som lämnades till en gitarrguru i Norge som fixade till den

Torsson, Per Skjervik och Denny Jansson.

Foto: Tony Berg

till ett ypperligt instrument. Dessutom finns en akustisk Washburn i samlingen.

På förstärkarfronten började det med en Vox AC30. Därefter blev det en HH-förstärkare men den var för tung så den ersattes av en Yamaha transistor-förstärkare.

– Jag förstår inte riktigt hur jag tänkte där. Det var ingen bra förstärkare. Jag hade även en Music Man

-förstärkare ett tag, även den var för tung, men vilken fantastiskt förstärkare det var.

Yamahan byttes mot en Roland Jazz Chorus som han var väldigt nöjd med. Idag har han en Fender-förstärkare och har även vänt tillbaka till Vox AV30. Nu återstår det att se när tinnitusen ger med sig så att Denny Jansson kan börja spela musik på allvar igen.

Tony Berg

Mathias Fahlke har satt Åmål på kartan i världen av högkvalitativa renoveringar av gamla Volkswagen- och Porschemodeller. Flera av bilarna han renoverat har vunnit priser bland annat vid Elmias stora bilshow. Efterfrågan på företagets tjänster fortsätter att öka, även från utlandet, vilket också lett till nyanställningar. Möt mannen bakom Fahlke Classic Cars i Åmål.

Stora bilden en Karman Ghia som Fahlke Classic Cars renoverade för några år sedan. Ågaren vann pris på Elmia för bilen. Övre bilden till vänster, framgången med Ghian gav ytterligare en renovering av en Ghia med samma årsmodell och färgkombination. När den är klar har Fahlke och hans personal renoverat två av de tre som finns i Sverige i det utörandet. Överst till höger en av många Porschar som renoveras för närvarande.
Foto: Tony Berg

Intresset för gamla bilar blir bara större och större. Det finns flera olika skolor inom området. En del vill ha bilarna som de är med patina där det verkligen syns att bilarna används genom åren. Andra vill ha bilarna i originalskick som nya, vilket ofta innebär stora och ofta kostsamma renoveringar. Sedan finns det de som byter ut drivlina och annat men som låter utsidan behålla sin originalform. Sedan finns det de som bygger om bilarna helt och hållet.

Många gör det själva och där är ofta själva renoveringsarbetet det de tycker är roligast. Sedan finns det de som helt lämnar bort jobbet för att sedan njuta av ett färdigt resultat.

När det gäller den senare kategorin har det på senare och dykt upp en rad olika firmor som renoverar gamla bilar åt kunder. Vissa mer specialiserade än andra. Ett av de företagen finns i Åmål, Fahlke Classic Cars, som numer mest koncentrerar sig på Volkswagen och Porsche. Mannen bakom företaget är Mathias Fahlke som har många år bakom sig inom bilbranschen. Bilintresset har han med sig sedan unga år.

– Första bilen jag tecknade var en bubbla, säger Mathias. Jag har alltid haft en kärlek till bubblan. Enkelheten och charmen var det jag fastnade för.

När Mathias började jobba med bilar var det dock betydligt modernare fordon som gällde. Företaget hette MH Styling och sålde kjolpaket, sänkningssatser och liknande. Han drev det företag i drygt tio år i Göteborg. Sedan sålde han butiken och flyttade till Åmål där han körde vidare ett par år med postorder och lager. Till slut tröttnade han på det och lade ned företaget och tog istället en anställning som lärare på fordonsprogrammet på Herrgårdsskolan i Säffle.

Det jobbet varvade han med att resa världen runt och jobba som industrisvetsare i länder som USA; Ryssland, Malaysia och Kina. Det gjorde han under tre-fyra års tid då det var lov från skolan. Lärarjobbet stannade han kvar på i åtta år. Det tempot blev för högt och 2015 tog det tvärstopp för Mathias, han gick in i väggen.

– Då satt jag mest hemma och kände att skolan var jag klar med, jag behövde göra något annat. För att inte bli sittande och titta på tv hela dagarna så gick jag ut i mitt garage och började röja. Det hade jag inte rört på många år.

Det ena ledde till det andra. Mathias köpte en

En Porsche som fanns med på Elmia tidigare i år, även den svarta bubblan i bakgrunden fanns med på samma motorshow. På bilden diskuterar Rickard Nilsson från Två Tryckare med Mathias Fahlke om dekoren på bilen inför Elmia showen. Dold bakom dörren sitter Edmund Örenfors som håller på med slutmonteringen av bilen.

Foto: Tony Berg

bil som han renoverade och sålde. Sedan blev det ett par bilar till som han gjorde iordning och sålde.

– Sedan skulle jag sälja en bil som jag lagt ut på Blocket. Då kom det en norsk och ville köpa den. Då var inte bilen helt klar, men jag ville bara sälja den som den var. Då frågade han om jag kunde tänka mig att åtta mig renoveringsjobbet och göra färdigt bilen. Det kunde jag tänka mig så det gjorde jag. Idag är han en av våra största kunder. Totalt har det blivit sex bilar vi renoverat åt honom.

I början höll Mathias till hemma i sitt garage, men i takt med att uppdragen droppade in insåg jag att det var för trångt i mitt garage. Då bestämde han sig för att hyra en lokal i det hus där företaget finns idag. Ett år senare utökade han till hela lokalen och anställde en kille, det var 2019. Två år senare anställde han ytterligare en kille och i år ansluter anställd nummer tre. Dessutom har han köpt fastigheten så att han framöver även kommer att kunna nyttja övervåningen och garaget inne på gården.

Idag är det som sagt Volkswagen och Porsche som gäller, men den första tiden fanns det även andra märken som Opel och Saab.

– Då ville man ju ta alla jobb man fick för att hålla igång verksamheten, men mitt hjärta ligger hos folkorna och porscharna så det är det vi specialiserar oss på. Det är också med de märkena jag känner mig hundraprocentigt tryggt och vet hur de byggs och vart allt ska sitta.

I början var det betydligt lättare att renovera en bil. Då var det viktiga att den gick och var snygg. Nu är arbetet på en helt annan nivå.

– Det är mycket mer nörderi idag. Det är nog ändå ner på detaljnivå att det blir rätt tyg för den årsmodellen, det fästet ska sitta till höger och så vidare. Originalrenoveringarna som är det vi mest håller på med är den största utmaningen man kan ha. Om någon kommer och vill ha lite customstuk på bilen är det ganska lätt. Du kan du göra lite som du vill på vägen. Men när det ska vara original blir det en helt annan utmaning att få allt att bli rätt och att få tag på rätt delar.

Just att leta delar kan ta mycket tid i anspråk. Det finns ingen stor uppsjö delar att få tag på för en gammal bubbla från tidigt 1950-tal. Men för varje år blir Mathias nätverk allt större och han brukar till slut hitta vad han söker. Det kan vara ett elsystem till en gammal bubbla som kunden

vill ha original. Då blir det mycket sökande, men till slut hittade han rätt elsystem tillverkat samma år som bubblan. Nytt och oanvänt i sin original-kartong.

En av bilarna han renoverat de senaste åren, en svart bubbla från tidigt 1950-tal är original rakt igenom, något kunden varit mycket noggrann med. Till och med bultar och skruvar som används är original med rätt märkning på skallen. Sådant kostar givetvis, både tid och pengar.

– Ja, det kan gå åt jättemycket tid för att hitta rätt delar. Så ibland kan en renovering bli stående ganska länge medan vi jagar rätt delar till den. Det är också en av anledningarna till att vi ha så många renoveringar på gång samtidigt. När vi letar delar till en bil kan vi arbeta med andra projekt under tiden. Normalt kan det var 12-14 bilar under pågående renovering samtidigt.

Det stora intresset för äldre bilar har också skapat en ny marknad för tillverkning av delar till gamla bilar. På plåtsidan finns det numer riktigt bra nya delar att få tag i till gamla bilar. Till nya bilar är det ofta billigare ekonomiplåt, men det finns i alla fall delar att få tag på.

De riktigt tidiga bilarna är det svårt att hitta även nytillverkade delar till. Då får Mathias och hans personal skapa plåtdelarna på egen hand, och ofta resulterar det i verktyg som kan användas vid liknande jobb i framtiden. Andra delar går också att få tag på men det är en djungel på eftermarknadsfronten.

– Där kan kvaliteten skifta ordentligt. Det finns bra delar och skräp. Ibland vet man inte förrän delarna anländer och det händer att vi slänger en del direkt när vi får den för den inte håller måttet.

Sådana leverantörer anlitas inte igen så på det viset minskar risken för att göra flera dåliga köp från en leverantör. Fahlke Classic Cars har 10-15 leverantörer de använder frekvent och som levererar bra delar.

– Sedan styrs det lite av kunden och vilken nivå de vill ha på sin renovering. Nu är det inte så att vi gör budgetrenoveringar, men en del vill bara ha sin bil renoverad till ett skick så att de kan använda den, då kan man ibland välja någon lite billigare del, det går inte att lägga hur mycket pengar som helst på en bil som ska användas dagligen. Sedan finns det renoveringar där slutprodukten ska hålla museikvalité, då får det kosta vad det kostar och då tar det också tid därefter.

service ★ resto ★ sales
★ call now 0761022063 ★

Bubblor i långa banor. Två cabbar, och en gammal split-window och ytterligare en bubbla. Gården hos Fahlke Classic Cars är välfylld av Volkswagens. Några behöver lite service andra en hel renovering.
Foto: Tony Berg

Av den anledningen behöver de ha många olika leverantörer som kan få fram just de delar som behövs till ett specifikt projekt. Det som är svårast att få fram så att det blir hundra procentigt korrekt är tyger och inredningsdetaljer.

Volkswagen till exempel ändrade mönster på tyget till inredningen i stort sett varje år, då är det lätt att förstå att det krävs kunskap utöver det vanliga för att veta att allt blir rätt och få tag i rätt tyg.

När det gäller klädsel till solar, baksäten, dörrsidor och annat monteras det mesta av företaget på plats i Åmål. Leverantören syr upp klädseln efter gamla mallar, men den sista inpassningen och färdigställandet görs i Åmål. Allt ifrån innertak till klädsel och mattor monteras med stor precision och det blir en del eget syarbete för att fixa till alla detaljer.

I lokalerna finns det en gammal butiksdel, där har Mathias inrett med allt ifrån gamla mopeder och motorcyklar till oljedunkar, rattar och modellbilar. Det finns mängder av motorrelaterat gods att titta på.

Säljer du något av detta?

– Nja, jag köper mest. Det började väl egentligen när jag drog igång detta och var ute och tittade på någon gammal bil i en lada eller liknande. Då såg man ofta något gammalt oljefat, en moped eller annat smått och roligt som jag passade på att köpa. Nu köper jag inte så mycket bilar längre, men vi åker ofta på loppisar och annat och där kan man hitta lite godsaker ibland.

Att köpa bilar själv och renovera för att sedan sälja är i grunden ingen bra idé. Det skulle kunna fungera om bilen har en bra grundkondition och priset är rikligt lågt, men samtidigt kommer det hela tiden in uppdrag så även om de skulle kunna köpa en bil till ett riktigt bra pris, har de inte tid att arbeta med den då företaget har full beläggning.

– Nu är vi inne och bokar på slutet av 2024 och början av 2025 när det gäller stora jobb. Sedan håller vi alltid lite luckor för mindre jobb som ett sufflettbyte, motorbyte eller ren service så att vi kan hjälpa våra kunder med det också. Skulle du komma till oss idag och vilja ha din bil helrenoverad får vi boka in dig våren 2025. Det är jätteroligt för mig och killarna som jobbar här, vi vet att framtiden är tryggad.

Att få tag i personal är inte alltid det lättaste

med tanke på vilka specifika arbetsuppgifter det handlar om.

– Men jag har haft tur och hittat bra killar som gillar att arbeta med gamla bilar och som är duktiga på det de gör. Att hitta någon som är fullt lika nördig på detta som mig själv kan jag inte begära, men de som jobbar här är riktigt duktiga och gör alltid ett bra jobb. De är dessutom självgående vilket är viktigt.

I påskas var Fahlke Classic Cars med på bil-mässan på Elmia i Jönköping för första gången. De hade säkert varit med tidigare om det inte varit för pandemin som pågått under några år och stoppat Elmia. Tanken med deltagande var att få ut namnet på företaget och visa upp sig.

– Även om våra typiska kunder kanske inte ens besöker Elmia så kändes det ändå viktigt att vara med och visa upp oss och vår verksamhet. Vi har egentligen inte marknadsfört företaget på något sätt vid sidan av sociala medier så läget kändes rätt.

För Fahlke Classic Cars var det första gången de var med på mässan, men Mathias har varit med tidigare. Med MH Styling var han med runt tio år på mässan och när han arbetade som lärare på fordonsprogrammet i Säffle ställde han och hans elever ut en bubbla.

– Det var ett projekt jag drev med ett gäng elever som var ganska skoltrötta. Jag ville visa att det fanns en annan värld än skolböckerna, och de engagerade sig och gjorde ett bra jobb.

Även om det var företagets första gång på Elmia så har de haft en Karman Ghia från 1960 utställd. Det fanns med i en monter för Bugrunners som arrangerar bilträffar för folkvagnar. De ringde en tid före mässan och undrade om jag hade någon rolig bil att ställa ut, då var Karman Ghian precis klar.

– Jag blev färdig med den natten före körde till Elmia, ställde in den och putsade av den, sedan åkte jag hem. Då hade min tjej packat väskan så samma dag som Elmia öppnade flög vi till Rom. Där satt vi på en uteservering när ägaren ringde. Det var första gången han såg bilen färdig. Han ringde och grät i telefonen, så glad var han, det var en häftig upplevelse. Inte blev det sämre av att han vann ett pris för sin bil.

Den renoveringen ledde till ytterligare en, av en precis likadan bil.

– Det ringde en kille som sett bilen på Elmia

En gammal svart bubbla som renoverats till ett fantastiskt utställningsskick av Mathias och hans personal. Den Volkswagen från 1952 är bara renoverat med originaldelar ned till minsta skruv. Den vann också pris på Elmia och korades till "Finast i hallen", ett bra betyg på ett bra jobb.
Foto: Tony Berg

och sade att han hade en exakt likadan. Jag var lite tveksam till de uppgifter för färgkombinationen på den bilen var väldigt sällsynt på den årsmodellen och jag trodde inte att det fanns några fler kvar, men en vecka senare kom det en biltransport med en precis likadan bil.

Den bilen står fortfarande på lagret och väntar på sin tur att bli renoverad. Så visst kan det löna sig att vara med på Elmia även om den normala kundkretsen inte kommer i någon större skala.

Även vid den egna debuten blev det pris för Mathias och hans företag. Bland bilarna de ställde ut fanns en bubbla från 1952 som fick priset "Finast i hallen", ett bra betyg på arbetet med renoveringen.

Tanken var från början att åka ut och vara med på en rad olika Volkswagenträffar för att sprida information om företaget, men på grund av pandemin blev det inte så. Det fanns också förfrågningar från England och Tyskland, men även de tystnade när pandemin bröt ut.

– Det tror jag var bra för oss. Vi kunde fokusera på de uppdrag i vi hade och var hemma och arbetade istället. Jag tror också att en del av våra kunder lade mer pengar på sin bilhobby under pandemin eftersom de inte kunde ge sig ut och resa, det skapade en bra orderingång hos oss.

Med så många renoverade bilar finns det säkert någon favorit?

– Det är svårt att plocka ut en favorit bland alla byggen, men det är klart Karman Ghian vi pratat om var ju egentligen vår första stora renovering, Den är jag väldigt nöjd med, samtidigt hade jag nog inte byggt den på samma sätt idag, den hade nog blivit ännu bättre. Sedan renoverade en bubbla från 1950 åt en tjej. Hennes far hade köpt den bilen ny och den har funnits kvar i familjen sedan dess. Den är vi riktigt stolta över. Vi gjorde även en folkvagnspickup från 1964 åt en norsk som blev fantastiskt bra.

För några år sedan kontaktades Mathias av ett produktionsbolag som ville spela in en tv-serie om företaget i still med de amerikanska programmen som Kindig Customs, Gas Monkey Garage och liknande. Först skulle det spelas in ett pilotavsnitt. Det skulle handla om renoveringen av en gammal folkvagnsbuss som skulle få ett riktigt surfstuk.

– De var här under en period. Det var kameror överallt som följde vårt arbete och när bilen var färdig gjordes sista inspelningen i Sveaparken

*Porschar i långa banor på verkstaden.
Samtliga bilar är i slutmonteringsfasen
i princip handlar det lika mycket om
konstverk som bilar, bara att njuta.*

Foto: Tony Berg

under Åmåls Bluesfest. Lårkaka spelade och tv-teamet flög runt med drönare och filmade bandet, bussen och publiken. Det verkade riktigt lovande.

Sedan gjorde sig pandemin påmind. Under nästan två år visades bara repriser inom denna genre av tv-program. Inget nytt spelades in, och även om produktionsbolaget hade pilotprojektet klart var tv-bolagen inte intresserade, de levde gott på att visa repriser, så någon tv-serie blev det aldrig, men en väldigt snygg surfbuss kom till världen.

Framöver har de några riktigt spännande projekt. Dels en Westfalia campingbuss och några folkvagnscabrioletter. Två av dem är riktigt unika. Under fem månader i början av 1950-talet gjorde Volkswagen en serie bilar som egentligen var prototyper där de provade en rad olika lösningar. Dessa bilar har som följd blivit väldigt unika då de producerades under så kort tid. När det gäller cabbarna gjordes totalt bara 2 000 stycken av denna serie. Det finns ett internationellt register över dessa och det finns bara 25 stycken kvar idag. Två av dessa finns alltså hos Fahlke Classic Cars.

Närmast på dagordningen nu är att renovera lagret på övervåningen samt att skapa ett mötesrum där man kan ta emot kunder och gå igenom projekten. Sedan ska det monteras in ytterligare en port i markplanet så att de får in ytterligare bilar i verkstaden.

Ett av de senaste projekten de jobbat med var en polisbubbla som kommer att finnas utställd på Arvika fordonsmuseum.

Framöver är också tanken att de ska ut och synas lite mer. Bland annat på Oslo Motorshow i oktober, men det handlar inte bara om att visa upp sig. Mathias har även tänkt att ta med sig personalen på lite inspirationsresor ner i Europa nästa vår till de stora bilmässorna i Bremen och Essen.

– Samtidigt kan vi kolla upp hur marknaden ser ut i Europa. Det finns förvisso ett större kundunderlag där, men konkurrensen från andra firmor som renoverar bilar är också betydligt större. Visst finns det fler företag som vårt i Sverige men många av dem ägnar sig uteslutande åt amerikanska bilar och andra åtar sig alla möjliga märken. Det finns inte många om ens någon i Sverige som specialiserat sig så

Ytterligare en bubbla-cab flankerad av ännu en svart Volkswagen. Franför den en fantastisk Porsche som snart är på väg till sin ägare.

Foto: Tony Berg

hårt på Volkswagen och Porsche som vi gjort.

Det är väl alltid bra för ett företag att synas men för Fahlke Classic Cars är det inte ett måste. Orderboken är som tidigare nämnt välfylld och flera av kunderna är stora bilsamlare som har ett antal bilar och därmed har tålamod att få sin bil ordentligt renoverad.

– Det sköna för oss är att vi inte jobbar mot deadlines. Vi kan ta den tid det behöver utan att behöva slarva och stressa. Det innebär också att jobbet blir så mycket bättre gjort.

Även om de egna projekten får ligga åt sidan för närvarande så gjorde ändå Mathias ett eget bygge för några år sedan. Han hade varit upp på ett vinterrace för bubblor i Östersund och tyckte det var kul. Så inför nästa säsong bestämde han sig för att bygga en bil som stack ut lite. Han fick tag på en bra bil som han sedan byggde om till rallybil med bur och starkare motor.

– Jag lade tre veckor på det bygget och sedan lackades den i Gulfs färger, sedan bar det av till Östersund.

Tävlingen består av en lång issträcka och en rallyspecial. Många ger verkligen järnet, men det är inte resultatet som är det viktiga utan att ha roligt. Mathias folkvagn fick mycket uppmärksamhet och har faktiskt även blivit en modell i skala 1:18 utgiven av modellbilsföretaget Solido.

– Det var riktigt kul att få se en bil man byggt som modellbil. Jag sålde den bilen lite senare, men jag försöker övertyga köparen om att sälja tillbaka den till mig.

Att bilen var populär fick Mathias ytterligare bevis för när en bubblaägare hörde av sig och frågade om färgkoderna till bilen. Han hade två bubblor som han ville lacka få så lika Mathias original som möjligt.

– Det är alltid roligt när folk uppskattar det man gör. Så snart finns den bilen i en originalversion, två kopior samt som modellbil, avslutar Mathias Fahlke.

Tony Berg

Hemsida: fccars.se

Gatumat i långa banor blir det under de tre olika upplagorna av Street Foodfestivalen.

Foto: Dran Drobot

Festival för gatumaten

Gatumat, snabbmat eller... Street food, kärt barn har många namn, och nu också en egen festival i Sveriges tre största städer. I malmö är det dags redan 1-2 juli, Stockholm är näst på tur 26-27 augusti och Göteborg arrangerar sin del av festivalen 1-4 september.

När man tänker på street food är det snabb, men ofta väldigt god mat som gäller. Under festivalen blir det rader av olika typer av gatumat, men det kommer även att finnas öl, vin och anna dryck samt mycket sweet food som arrangörerna vill kalla det.

Det kommer att bli en folkfest med spännande mat,

schysst musik och uppmärksammade SM-medaljörer. Festivalen arrangeras centralt och tillgängligt med fri entré för alla och kommer bli Nordens främsta Street Food Festival. Eventet har ett nära samarbete med respektive stad samt har engagerat GraffitiSthlm. Graffitiartisterna är aktiva och kommer att visa upp utställningar men även vara aktiva med sitt målande.

Flera av Sveriges främsta kockar och bloggare finns med under festivalen. Samtidigt kommer det att genomföras SM-tävlingar.

Det låter som om det är upplagt för tre fantastiska helger i gatumatens tecken. Vilken fest!

Tony Berg

Smirnoff

80 & 100 PROOF, DIST. FROM GRAIN, STE PIERRE SMIRNOFF FLS. (DIV. OF HEUBLEIN), HARTFORD, CONN.

The Smirnoff Martini. A devilishly dry proposition.
Compared to Smirnoff, any other kind of "dry" is all wet.
Make a pact to have one tonight.

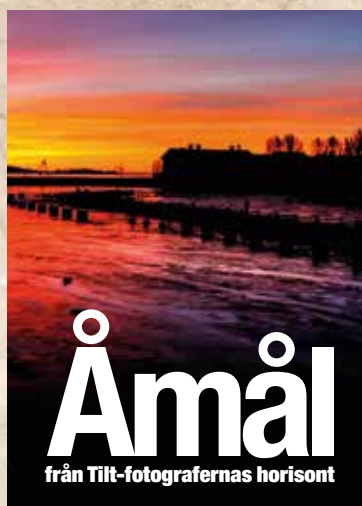
Smirnoff Vodka leaves you breathless

Aktuella böcker

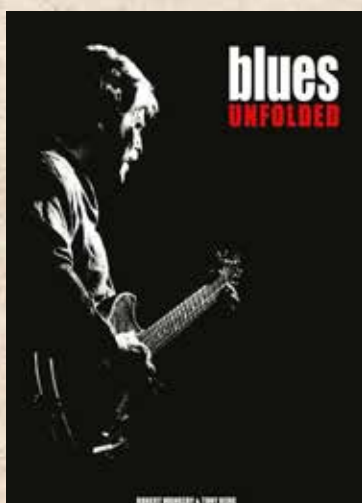
ÅG 250:-

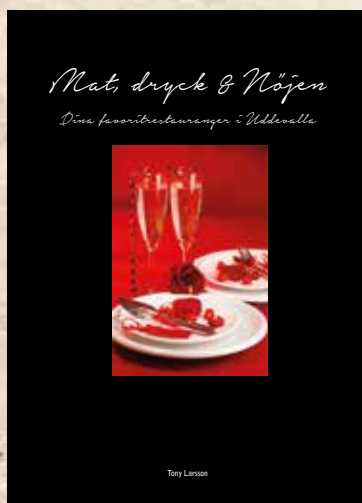
ÅG/ÅB 300:-

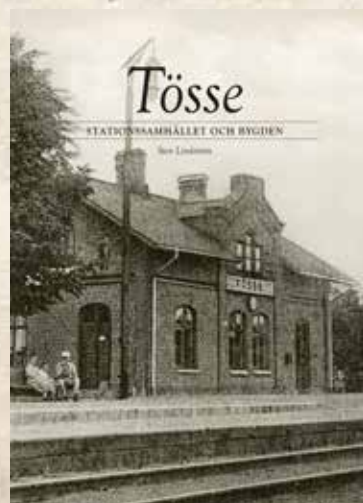
ÅG/ÅB 300:-

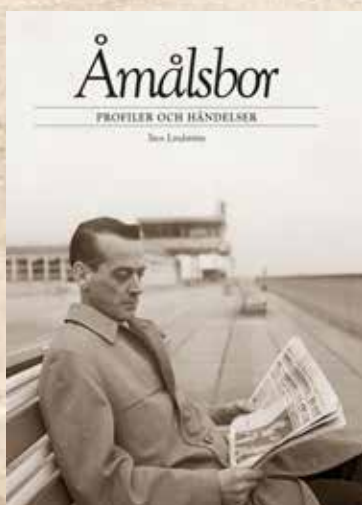
ÅG 250:-

ÅG 395:-

ÅG/ÅB 400:-

ÅG/ÅK 300:-

ÅG 300:-

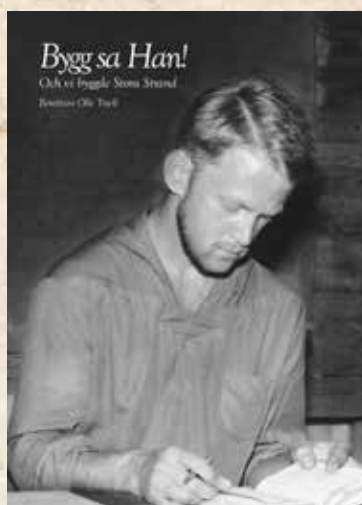
ÅG 300:-

Böckerna finns att köpa på Åmåls Grafiska AB (ÅG), Åmåls Bokhandel (ÅB) eller Åmåls Kulturhus (ÅK)

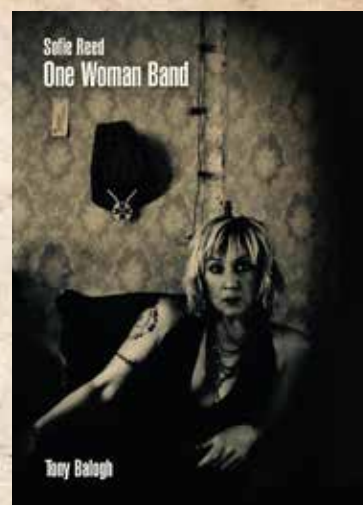
Aktuella böcker

ÅG/ÅB 300:-

ÅG 350:-

ÅG 300:-

ÅG 400:-

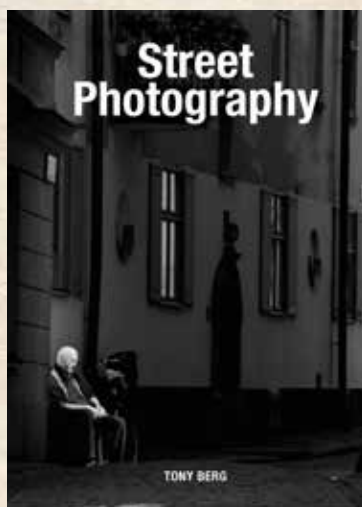
Release 2022

ÅG 300:-

ÅG 300:-

Release 2023

ÅG 300:-

Böckerna finns att köpa på Åmåls Grafiska AB (ÅG), Åmåls Bokhandel (ÅB) eller Åmåls Kulturhus (ÅK)

Lennart Kral Andersson med förflutet i klubbar som Brage, Ljungskile, Oddevold, Motala och i Sierra Leones fotbollslandslag har lämnat bänken och delar nu med sig av sina åsikter om fotboll och lite annat i Baretta Magazine.

Slutsummering av Premier League

De största ligorna i Europa är färdigspelade med ganska väntade segrare i de flesta länderna. Jag tänkte vi skulle gå igenom den största ligan, Premier League och göra en kort resumé.

Om vi börjar nedifrån så fick hisslagen Norwich och Watford lämna. Det tredje laget som åkte ur var Burnley efter många års lindansande. Dessa lag ersätts av Fulham och Bournemouth som är tillbaka relativt snabbt i den högsta ligan. Det tredje laget som via kvalspel tog sig upp är det gamla storlaget Nottingham Forest.

Ovanför strecket hamnade Leeds United som redde ut det tuffa andra året genom att vinna sista matchen mot Brentford. Everton och Southampton var länge med i bottenstriden men säkrade sina kontrakt med ett par omgångar kvar.

Jämnt så det förslog var det i mittensskiktet, som det brukar vara. Där skiljde det endast sju poäng mellan Aston Villa på en 14e plats upp till Leicester på en åttonde plats. Nämnas här är att Brentford som nykomling gjort en helt ok säsong och slutade på en 13e plats med 46 inspelade poäng.

Newcastle gjorde en stark avslutning som gav en elfte plats. Eddie Howe har någonting på gång i Magpies. West Ham gjorde en mycket bra säsong

även om man tappade på slutet och slutade en sjunde plats.

I England pratar man mycket om Top Six, det vill säga de sex stora klubbarna, och de lagen slutade som så många gånger förr på just de platserna.

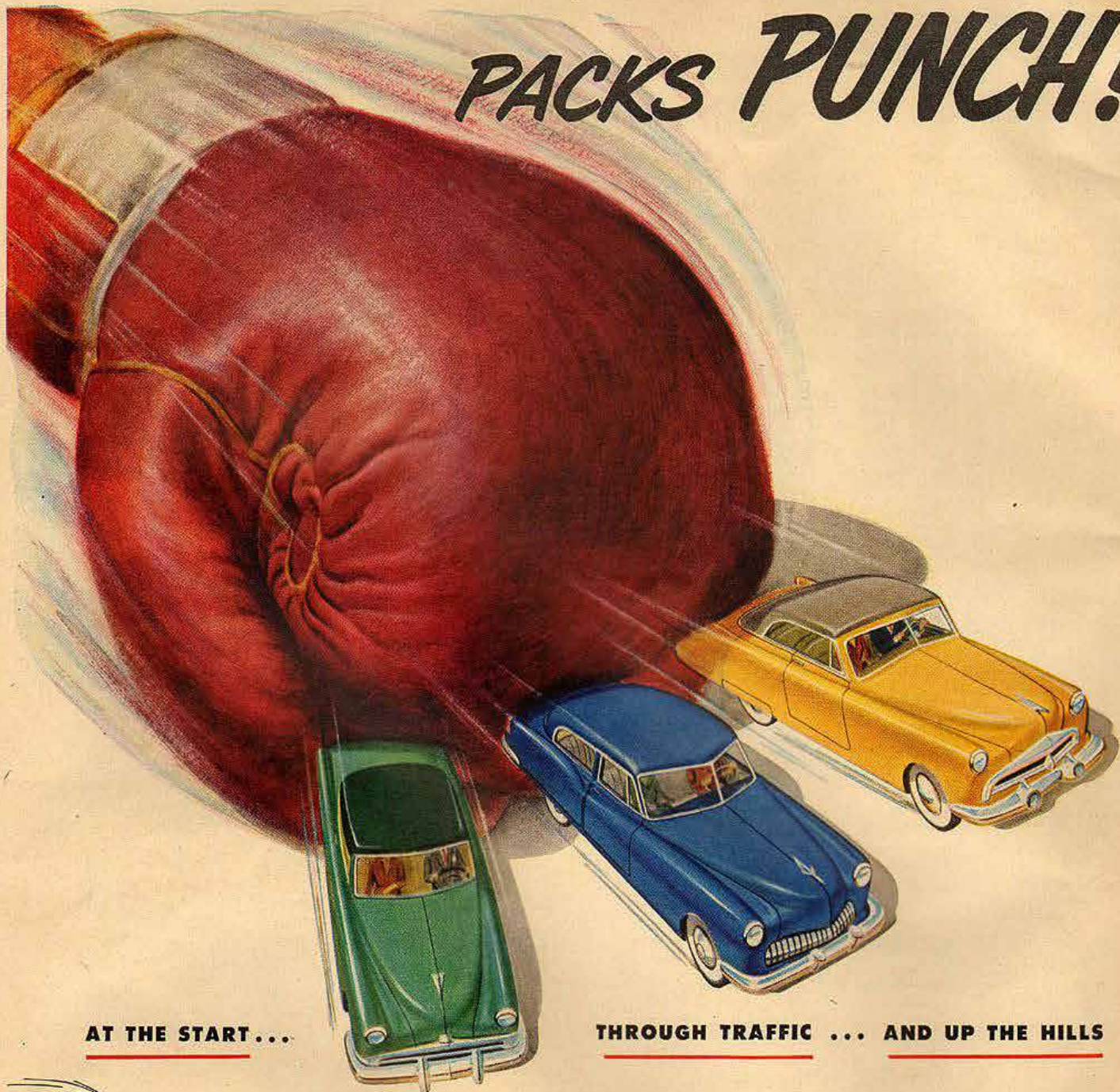
Sexa slutade Manchester United efter en väldigt ojämn säsong. Här blandades och gavs det under säsongen. En medioker säsong innebär spel i Europa Conference nästa säsong. På femte plats slutade Arsenal som hade en tuff fajt med största fienden Tottenham om fjärdeplatsen. Arsenal förlorade två av de tre sista matcherna vilket till slut innebar en plats i Europa League.

Tottenham gick fullt och slutade fyra och tog därmed den sista platsen till Champions League. Chelsea spelar också Champions League nästa säsong efter att legat ganska säkert på en tredje plats under större delen av säsongen.

Det var stenhårt ända in i slutomgången om slutsegern i Premier League. Där det länge såg ut som Liverpool skulle ta hem det, men efter en makalös vändning av Manchester City med bland annat tre mål på sex minuter så blev det City som stod som slutsegrare med en poängs marginal.

Liverpool får slicka såren med två andra titlar, de båda cuperna FA och Ligacupen.

PACKS PUNCH!

AT THE START ...

THROUGH TRAFFIC ... AND UP THE HILLS

Volatane Control adds extra drive in every way!

Sky Chief puts fresh snap in your starts . . . and you'll ease through traffic and up the hills with a feeling of brand new surging power. *Sky Chief packs punch.* And that's because it has Volatane Control (volatility and octane are scientifically balanced). Start feeling the difference now. Fill up with *Sky Chief* at your Texaco Dealer—the best friend your car ever had.

THE TEXAS COMPANY
TEXACO DEALERS IN ALL 48 STATES

Texaco Products are also distributed in Canada and Latin America

MUSIK/LIVE

Nu får vi konserta igen!

Pandemi – vik hädan! Efter två år av uppskjutna evenemang är det nu dags att bocka av alla inställda konserter. Så himla efterlängtad det är.

Det var lite glest längst bak på parkett, men stämningen var det inget fel på.

Foto: Terje Olsen

Sista konserten för vår del var alldeles före pandemin bröt ut på allvar och Sverige stängdes ner. Konserten vi hann se var 1 februari 2020 i Malmö och gruppen vi tittade på var 10cc. Det var för övrigt en riktig höjdpunkt för oss eftersom vi växte upp med denna grupp. Sedan stängdes Sverige och övriga världen ner – och med den en mängd konserter.

2020 passerade, 2021 likaså. Första "uppskjutna event" för oss, som avverkades då Sverige öppnade upp igen var inte en konsert, utan en krogshow. "Stanna världen en stund" med GES, Glennmark, Eriksson, Strömstedt på Cirkus i Stockholm. Då hade vi hunnit ända till oktober 2021. Att världen hade stannat en stund gick inte att ta miste på. Förväntan, som låg i luften, kunde man nästan ta på. Äntligen fick vi ha fest, fullt drag från början till slut och de tre "killarna" på scen bidrog starkt till draget.

Nästa tillfälle vi fick gå på lokal var i mars 2022. Platsen var Scalateatern i Karlstad där Erik Rynefors mästerligt hade satt upp "The Swedish Electric Light Orchestra tribute show". Vi var inte där som åskådare utan som fotografer, fint ska det vara. Man kan tycka vad man vill om covers men om det är någon konsert ni ska se i år är det denna. Showen är otroligt bra! Duktiga musiker som verkligen fick fram det bekanta ELO-soundet, eller åtminstone väldigt nära.

Nu undrar ni förstås om ni kan se showen och när?

De dyker upp i höst på Scalateatern 3-5 november. Men innan dess kan den ses på andra ställen. Åk till Bohus-Malmön 4 augusti, eller till Falköping 6 augusti och njut av en redig dos klassiker från 1970-talet. Ni som var med under de gyllene åren kan njuta och minnas – ni andra får lyssna på riktigt go musik.

I slutet på mars 2022 var det dags för oss att se den första konserten som ställdes in för oss, nämligen Bryan Adams i Scandinavium. För er som inte hört talas om honom så är han förutom sångare, låtskrivare, producent, fotograf och aktivist. Det är en herre som har många strängar på sin lyra.

Som musiker har han samarbetat med storheter som Barbara Streisand, Bonnie Raitt, Rod Stewart, Sting, Tina Turner, Ed Sheeran och Taylor Swift. Dom flesta av oss förknippar honom med "Summer of '69" och vi som skriver detta reportage kan meddela att han är av den ädla årgången 1959. Kan inte bli annat än bra då. När konserten drog igång 2019 hette den "Shine a light", men flera år och åtskilliga sånger senare har den bytt namn till "So happy it hurts". Anspelningen på pandemin är påtaglig.

Vi hade inga stora förhoppningar på konserten, dels med tanke på att vi kunde honom för dåligt, men vi hade dessutom avverkat ett 60-års kalas dagen före, grattis Lasse, så det var två trötta kroppar som tog plats på arenan. Snacka om uppvaknande! Vi förstod ganska fort Bryan Adams storhet eftersom publiken sjöng med i alla

Bryan Adams levererade en kanonkonsert från början till slut. Publiken var med på noterna.

Foto: Maria Olsen

låtar som spelades. Han rockade ärligt talat arslet av oss, fullständigt. Självklart kände vi igen flera av låtarna som framfördes ””Everything I do) I do it for you”, ”Heaven”, ”All for love” och så vidare. Hans karaktäristiska röst går inte att missta sig på och han är dessutom väldigt skicklig på att ta sin publik. Fast vi satt långt ifrån scenen gjorde storbildsskärmen skillnad och gjorde det ännu lättare att njuta och hänga med. Hans interaktion med ståplatspubliken närmast scenen kändes äkta och lustfylld. Glädjen att få turnera efter två års uppehåll och med en gitarrist som Keith Scott med i bandet kan det inte gå fel. Hans gitarrsolon var verkligen något extra.

Ett uppskattat inslag i showen var att publiken fick komma med egna önskningar på låtar och som det önskades. ”Fits ya good” var först ut och bandet spelade det de kom ihåg av låten.

Därefter följde ”Rebel”, ”On a day like today” och ”Somebody”. Efter drygt två timmar och 27 låtar så avslutas konserten med ”All for love” till publikens stora förtjusning och allsång.

Bryan Adams gör ett klädbyte i showen och det är när han tar av sig skinnjackan efter första låten och fortsätter i en svart t-shirt.

För er som inte har upptäckt den fotografiska sidan av honom rekommenderas att med det snaraste kolla upp detta. Han är en otroligt skicklig fotograf, och ett av hans mest kända foton är på drottning Elisabeth sittan-

des på en stol med gummistövlar och paraply bredvid sig, se den. Han har fotat många kändisar och givit ut en fotobok med bilder av bland andra, Kate Moss, Amy Winehouse, Mick Jagger, Pink, Sean Penn och många fler. Bryan har dessutom givit ut en fotobok som handlar om krigsskadade brittiska soldater som stridit i Irak och Afghanistan. Dessa bilder, och några till ställdes ut på Fotografiska i Stockholm, det är bilder som berör.

Med detta i minnet kan man fundera på hur han tänker när han belägger pressen med fotoförbud vid konserter, om de inte skriver på ett kontrakt som ger hans management rätten att välja vilka bilder som ska publiceras i respektive tidning/magasin. En något märklig inställning kan vi tycka men å andra sidan... han gör som han vill, publiken kommer och de älskar honom. Häftig konsert var det.

Nästa konsert för vår del var på Scalateatern igen och återigen Erik Rynefors med ensemble. Vi fotograferade inte denna gång. Eller jo, det gjorde vi 2020, och nu fick vi äntligen njuta av konserten utan att tänka på bländare och iso. Foton från denna konsert kan ni njuta av i tidigare nummer av Baretta Magazine. Vi kan konstatera att Johan Boding kan sitt Queen med råge. Han har en skicklig ensemble som också de kan leverera Queenlåtar på riktigt hög nivå.

Terje & Maria Olsen

Fotografen Bryan Adams: thephotogallery.se/bryan-adams/

EN KONSERT MED GREEN DAY -

Ja, det kan det sannerligen vara. Efter två års väntan fick vi och 21 000 personer till se en tokbra konsert på Tele2 Arena i Stockholm.

Liveakten som Green Day levererar är en konsert som har extra allt i precis allting. Vi bjuds på en spektakulär ljusshow som innehöll bomber, eld och fyrverkerier, men vi får också se en grupp som ger allt. Sångaren Billie Joe Armstrong är inte still många minuter under konserten och det lönar sig. Sällan har vi sett en publik lika entusiastisk som under denna konsert.

Vad som är tydligt under Green Days konsert är också enkelheten. Man vet vad publiken vill ha, och därför är låtvalet helt okomplicerat. Man spelar sina mest populära låtar och får en publik som är med på noterna från början. Publiken matas med innehåll i bandets färger rött, vitt och svart på de tre stora bildskärmarna. Om publiken blir lite mindre alerta så är Billie Joe Armstrong där snabbt som ögat och eldar på.

Green Day, ja, man är inte främmande för att flirta med andra band. Vad som blivit känt världen över är en händelse som inträffade 2017 i Hyde Park. Under tiden bandet gjorde sig i ordning backstage spelades musik i högtalarna. Helt plötsligt spelades "Bohemian rhapsody" och 65 000 människor i publiken gav allt, och skapade ett helt magiskt ögonblick. Om ni har möjlighet så titta på detta klipp på Youtube, ni kommer garanterat att få ståpås.

2022 års konsert var inget undantag. Även i Stockholm spelades denna Queen-låt inför konserten. Hela Tele2 Arena gungade av denna allsångsvänliga låt. Samtidigt steg spänningen eftersom man då vet att konserten snart kommer att börja.

Vad vi kanske inte hade väntat oss var att få se en stor kanin som därefter kommer in och vinglar runt och underhåller oss till tonerna av Ramones "Blietzkrieg bop". Snygg flirt av bandet med riktigt bra låtar alltså.

Sedan radar dom upp de egna hitsen och börjar starkt med "American Idiot" för att 100 minuter

Green Day bjöd på en spektakulär ljusshow som innehåll fyrverkerier, bomber, eld ett band som gav allt, inklusive Billie Joe Armstrongs gitarr.
Foto: Terje Olsen

- KAN DET VARA NÅT?

senare avsluta konserten med "Good Riddance (Time of your life)".

De som följt bandet under alla år vet också om att fansen får komma upp och både sjunga och spela med bandet. Under "Know your enemy" får en tjej ur publiken komma upp och sjunga, vilket hon mer än gärna gör. Hur hon tar sig tillbaka till sin plats? Genom att stagediva ner från scenen förstås. Passar ju perfekt ihop med den fullkomligt lustgasfyllda känslan man har under hela konserten.

Man får också under konserten möjlighet att genom några solon lyssna på var och en i banden, och de kan verkligen sina instrument till fullo. Vår favorit blev trummisen Tré Cool. Han kunde traktera sina trumpinnar kan man lugnt påstå, och han bjöd ordentligt på sig själv.

En bit in i konserten är det dags för publikfriari nummer två. Man plockar då upp en kille som får spela gitarr med bandet under en låt och han kunde verkligen spela. På väg tillbaka till sin plats, förmodligen genom att stagediva, ropar Billie Joe:

– Ta med dig gitarren också.

Gissa om det blev jubel.

Två timmar av vårt liv förflöt otroligt fort och vi var så uppfyllda av konserten att vi fortfarande pratar om den. Kommer Green Day tillbaka till Sverige kommer vi att vara där, på ståplats.

Maria Olsen

Låtlista Tele2 Arena 11 juni 2022

American idiot, Holiday, Know your enemy, Pollyanna, Boulevard of broken dreams, 2000 light years away, Longview, Welcome to Paradise, Hitchin' a ride, Rock and roll all nite, Brain stew, St Jimmy, When I come around, 21 guns, Minority, Knowledge, Basket case, King for a day, Shout, Wake me up when september ends, Jesus of suburbia, Good riddance (time of your life)

Fem snabba om Green Day

Fått fem Grammys

Bildades 1986 av Billie Joe Armstrong och Mike Dirnt och firar alltså 36 år i år

Genombrottsalbum var "Dookie" som kom ut 1994

Green Day har sålt över 75 miljoner album

2015 valdes Green Day in i Rock & Roll Hall of Fame

FIRST AID KIT

är tillbaka med ny låt och video

Det har varit lite tyst om systrarna Klara och Johanna Söderberg i First Aid Kit ett tag. Visst pandemin satte stopp för mycket, men det är ändå ungefär fyra år sedan de släppte sitt senaste album med eget material. De släppte förvisso "Who by fire" förra året, en hyllningsskiva till Leonard Cohen där de tolkar många av hans låtar. Ett bra album för all del, men för min del är duons som allra bäst med eget material och nu är det äntligen dags.

Nyligen släpptes nya singeln "Angel" och redan vid första genomlysningen låter det som om allt är som vanligt. Stämmorna sitter som förr och musiken är sprött vacker, som den ska vara.

Det kan mycket väl gömma sig en hit i "Angel", den har något som fastnar. I samband med att låten släpptes presenterades också videon till låten. Musikvideon är regisserad av Mats Udd som First Aid Kit har jobbat med vid ett antal tillfällen tidigare.

– Det känns stort att släppa musik efter en så lång paus, vår längsta hittills. Vår förra skiva "Ruins", handlade om ett uppbrott och var väldigt sorglig. Vi försökte skriva en lite gladare låt och det resulterade i "Angel". En hoppfull låt om att acceptera sig själv och acceptera andra människor även om de inte tycker likadant som en själv. Vi ville att den skulle

kännas stor och episk men samtidigt skör. Något man kan dansa till och gråta till på samma gång! Vi spelade in den i Studio Rymden i Hjorthagen tillsammans med producenten Daniel Bengtson. Det var en otroligt rolig inspelning och vi är så nöjda med resultatet, säger Klara och Johanna Söderberg.

Singeln släpptes i samband med att systrarna spelade på Glastonbury för någon vecka sedan. Nu ser duon först fram emot Way out west och Øyafestivalen i Oslo innan det bär över till Amerika för en kort turné tillsammans med Lord Huron.

Senare under hösten är det också tänkt att det ska bli release för duons femte studioalbum. Det blir det första albumet med eget material sedan "Ruins" som släpptes 2018.

Tony Berg

First Aid Kit turné

11/8, Way out west, Göteborg
13/8, Øyafestivalen, Oslo, Norge
15/8, The Salt Shed med Lord Huron, Chicago, USA
16/8, Aretha Franklin Amphitheatre med Lord Huron, Detroit, USA
17/8, RBC Echo Beach med Lord Huron, Toronto, Kanada
19/8, Forest Hills Stadium med Lord Huron, Forest Hills, USA
20/8, Harrisburg University med Lord Huron, Harrisburg, USA
21/8, Merriweather Post Pavilion med Lord Huron, Columbia, USA

The Devon Allman Project

Devon för arvet vidare på ett briljant sätt

The Devon Allman Project är ett sexmannaband i världsklass. Bandet har genom åren turnerat i ett 20-tal länder och spelar flitigt i USA. Devon Allman är en flitig herre. Det är första gången bandet spelar på Åmåls Bluesfest

Förutom Devon Allman Project är han även aktiv i The Allman Betts Band. Devon, som är son till legendaren Gregg Allman från The Allman Brothers Band. 2018 bildade han Allman Betts Band tillsammans med flera söner från herrarna som en gång bildade Allman Brothers Band som Duane Betts, son till Dickey Betts, Berry Duane Oakley, son till ^Berry Oakley. Tidigare har han även varit med i Honeytribe och Royal Southern Brotherhood.

När The Allman Betts Band inte turnerar lägger Devon fokus på sitt soloprojekt. Där spelar han gärna låtar av The Allman

Brothers Band samt sololåtar från sin far Gregg Allman. Det är en exceptionellt underhållande show med musik på mycket hög nivå som letar sig ända in i själen.

Vid konserten på Åmåls Bluesfest har Devon Allman med sig två gäster. det är JD Simo och Larry McCray, ingen dålig uppställning. Detta är ett band du definitivt inte får missa om du ska besöka Åmåls Bluesfest i sommar. The Devon Allman Project spelar på stora scenen på fredag kväll.

Tony Berg

Joanna Connor

Gitarrist utöver det vanliga

Joanna Connor är en av USAs mest spännande kvinnliga bluesgitarrister och sångare för närvarande. I juli gör hon debut på Åmåls Bluesfest

Joanna föddes i Brooklyn, New York 1962. Hon växte upp i Worcester, Massachusetts och flyttade till Chicago, Illinois 1984. Där gjorde hon sig ganska snabbt ett namn som duktig gitarrist och sångerska.

Hon fick under åren spela tillsammans med blueslegendarer som James Cotton, Buddy Guy, Junior Wells och A.C. Reed. Sedan har det rullat på ordentligt för Joanna. 1987 startade hon sitt eget band och har med åren blivit allt populärare och fått en allt större publik. Det blir ofta runt 200 konserter per år om man räknar in kvällarna hon spelar på de lokala klubbarna hemma i Chicago. Däremellan hinner hon med att spela in skivor, vara mamma och turnera. Grunden i musiken ligger i bluesen, men hon kryddar gärna med lite gospel, rock, soul och funk.

Joanna är idag så etablerad på bluesscenen i Chicago att det är en självklarhet att besöka klubben Kingston Mines där Joanna spelar tre kvällar varje vecka när hon inte turnerar. Det är två saker man inte får missa om man besöker Chicago. Wrigley Field (klassisk basebollarena) och bluesklubben Kingston Mines när Joanna Connor spelar.

2002 lämnade hon sitt första skivbolag, Blind Pig Records, som hon hade spelat in fyra album med och valde istället att signera ett kontrakt med det mindre, men oberoende, bolaget M. C. Records. Det ger Joanna en större konstnärlig frihet i sin musik.

Joanna och hennes band har ett rykte om sig att leverera allt en högoktanig show med stor variation som omgående får publiken med på noterna.

– Joanna är ett av våra toppnamnen i sommar, säger Åsa Lundequist som är mycket nöjd med bokningen.

Tony Berg

Aynsley Lister

Första gången jag hörde Aynsley Lister var det via en fantastisk cover på Prince klassiker "Purple rain", därefter fanns det ingenåtervändo, jag var bara tvungen att lyssna in mig på honom och hans musik, och där fanns det mycket bra att ta till sig.

Aynsley Lister har en rockig gitarrbaserad blues med mycket själ. Han började spela gitarr vid åtta års ålder och gjorde sin första konsert med ett barband när han var 13 år gammal. Han lärde sig att spela genom att lyssna på, och nästan nöta ut, sin fars gamla singlar med artister som Freddie King, John Mayall och Eric Clapton.

Han bildade sitt första egna band vid 18 års ålder och hann även spela in två album med det bandet. Genom åren har han också haft äran att värma upp publiken för artister som Buddy Guy, Robert Cray, John Mayall och artister som Bryan Adams, Lynyrd Skynyrd och Fun Lovin Criminals. Han har också spelat tillsammans med bland andra Delbert McClinton och Jesse Davey för att nämna några.

Med sig till Åmåls har han sitt svenska kompband Wedgie från Trollhättan. Aynsley Lister spelar på stora scenen på lördag kväll.

– Det känns väldigt roligt att få chansen att presentera en så fantastisk artist för Åmåls Bluesfestpublik, säger Thord Gårdebratt, vice ordförande i Åmåls Bluesförening.

Tony Berg

Ida Bang & The Blue Tears på stora scen

Ida Bang & The Blue Tears hämtar sin inspiration från artister som Bonnie Raitt, Hozier, Alabama Shakes och många fler. Bandet har smält samman alla intryck till ett modernt bluessound.

Bandets senaste album, "Good To Me", släpptes precis före pandemin bröt ut 2019, sedan hände väl inte så mycket mer med det albumet, eller några andra album heller för den delen. Mycket lades på is, vilket är synd för det är att riktigt bra knippe låtar med en blandning av soul, rock och rhythm & blues. Missade du det när det kom är det väl värt att uppdatera sig på det albumet.

Ida Bang & The Blue Tears bildades 2013. Kort därefter blev bandet uttaget till att representera Sverige i den stora europeiska bluestävlingen European Blues Challenge i Italien. Då lades grunden till ett gediget turnerande runtom på bluesscenerna

i Sverige, men även utanför landets gränser såsom Frankrike, Portugal, Italien, Estland, Lettland, Tyskland, Danmark, Finland och Norge, där de delat scen med storheter som Buddy Guy, Joss Stone och Beth Hart.

Åmålspubliken är väl bekant med Ida och hennes band som spelat här vid flera tillfällen. Ida Bang är även en av tre lärare i School of Blues som i sommar arrangeras för andra gången. Den äger rum dagarna före Åmåls Bluesfest. Övriga två ledare är Lisa Lystam och Fredrik Karlsson.

2020 släppte bandet singeln "Keep on keepin' on", en bra singel som lovade mer, men vi väntar fortfarande på bandets nästa album, men den som väntar på något gott...

Ida Bang & The Blue Tears spelar på arenan på fredag kväll.

Tony Berg

Lil' Jimmy Reed

För honom är ålder bara en siffra

Leon Atkins, mer känd som Lil' Jimmy Reed, föddes i slutet av 1930-talet i Hardwood, Louisiana och bor sedan många år tillbaka i Enterprise, Alabama där han förutom att spela blues också tillbringar mycket tid i sin frisörsalong där han både klipper sina kunder och berättar historier från sitt liv eller bara umgås med sin familj och vänner.

Uppväxten var tuff och han tog ofta sin tillflykt i musiken och då främst bluesen. På andra sidan gatan där Leon bodde med sin familj fanns en blues-klubb. Han satt ofta utanför och lyssnade på musiken som strömmade ut ur klubben. När han var sex år gammal gjorde en av musikerna på klubben en gitarr åt honom av en gammal cigarrlåda. Den övade Leon flitigt på och kärleken till musiken växte sig allt starkare.

Cigarrlådegitarren följde honom upp i tonåren. Först gick han i skolan, sedan jobbade han på sågverket och därefter den lokala skobutiken innan det fanns tid för läxorna. När allt det var avklarat fick han äntligen spela på sin gitarr.

En dag fick han en het ny gitarr av sin pappa. Den gitarren spelade han på så fort han fick chansen. Han lärde sig låtar på egen hand och fick även lite tips av några musiker som spelade på klubben. Efter något år av övande på den riktiga gitarren fick han chansen att

spela för publik, och sedan har det bara fortsatt.

En av hans stora idoler var Jimmy Reed, och när Leon gick på Barber College i Little Rock, Arkansas, skulle han äntligen få chansen att höra sin idol spela live. Men det blev inte riktigt som Leon hade tänkt sig. Jimmy Reed var för full för att spela, men en av arrangörerna hade hört Leon spela vid tidigare tillfällen och bad honom hoppa in och spela istället.

Leon kunde rätt många av Jimmy Reeds låtar så han körde den repertoaren för publiken som älskade det de hörde. Det var också då han fick sitt artistnamn Lil' Jimmy Reed. Det har sedan följt honom genom hela karriären och i dag är han lika känd som sin föregångare.

Han har besökt Åmåls Bluesfest flera gånger tidigare och det brukar alltid bli en festlig touch på besöket då Leon har den goda smaken att fylla år vid tidpunkten för Åmåls Bluesfest.

– Lil' Jimmy Reed är en garant för gammal god traditionell blues och dessutom en utomordentligt trevlig herre, säger Thord Gårdebrat som sitter i bokningsgruppen.

Lil' Jimmy Reed kommer att kompas av The Cosmic Surfers som består av Jimmy Östlund, gitarr, Daniel Karlsson, keyboard, Klas Dannäs, bas och Albin Östlund, trummor. Han spelar på stora scenen på fredag kväll.

Tony Berg

Errol Linton

Munspelare extraordinär

Ett nytt namn på Åmåls Bluesfest är britten Errol Linton. En singer/songwriter inom bluesgenren född och uppvuxen i Brixton. Han har genom åren gjort sig känd som en briljant utövare av sin musik och har vid flera tillfällen beskrivits som en av, om inte den bästa inom blues- och reggaemunspel i Europa.

Under 30 år har han spelat på alla tänkbara små och stora scener. Han började på de brittiska undergroundscenerna men har med åren spelat på allt större arenor och festivaler. Så sent som för någon vecka sedan spelade han på Glastonburyfestivalen i England. Senare i sommar ska han vara med på Edinburgh Jazz & Blues Festival, Great British Rhythm and Blues Festival och många fler.

Hans senaste album, "Packing My Bags" med sin unika blandning av bluesstilar har beskrivits som "som Chess Records möter Studio One". Albumet har fått mycket bra kritik och även inneburit att Errol Linton nått en bredare internationell publik.

Errol Linton och hans band är väl värda att se, och höra. De spelar på arenan på lördag kväll.

– Vi är stolta över att få presentera en fantastisk munspelare och bluesartist för vår publik, säger Agneta Andersson, en av artistbokarna i Åmåls Bluesförening.
Tony Berg

Klas Kilberg har återigen reinkarnerat

FAT BULL

Bandet Fat Bull har funnits med i många olika skepnader på Åmåls Bluesfest. Det började i mitten av 1990-talet, sedan dess har bandet varit frekvent på bluesfesten. Den röda tråden har genom alla år varit sångaren Klas Kilberg.

Det sägs att kärt barn har många namn och det stämmer bra på Fat Bull. Bandet har haft en rad olika tillägg efter Fat Bull, Det började som Fat Bull & his Vets, sedan dess har många tilläggsnamn använts, men nu är det nerkortat till Fat Bull.

Raden av bandmedlemmar är också imponerande lång, men så har bandet också funnits i drygt 25 år. Nyligen gjorde Klas Kilberg några rockader vilket gör att det idag är ett band som som blivit en kvintett då det inte längre finns någon keyboardspelare i bandet.

Kvar sedan tidigare är Klas själv tillsammans med Stefan Seger på munspel och Klas Dannäs på bas.

Nypåstigna är gitarristen Marcus Stålhandske och Love melin bakom trummor.

– Fördelen med den här sättningen är att alla,

förutom Stefan bor i Åmål, så det blir lättare att få till bandrep. Tidigare skulle en komma från Stockholm, en från Göteborg och en från Uddevalla. Då var det inte helt okomplicerat att få till rep.

Den nya sättningen här repat ordentligt under våren och nu sitter repertoaren som består till den allra största delen av Chicagoblues.

– Men vet aldrig riktigt vad man kan förvänta sig när Klas Kilberg står på scenen, men en sak är säkert, det blir aldrig tråkigt. Jag tycker också att det är extra roligt att vi har så många bra lokala band på bluesfesten. Vi har A Sense of Blue Cream, Göran Blues Band och vi kan nog räkna Geir Westby Band dit också, säger Åmåls Bluesförenings vice ordförande Thord Gårdebratt.

Samtliga ovan nämnda band spelar på Kulturmagasinet under bluesfesten. Fat Bull spelar onsdag och torsdag kväll, Geir Westby Band på onsdag kväll, Göran Blues Band på fredag dag och A Sense of Blue Cream spelar på dagtid lördag.

Tony Berg

BBB Reggae Jack Always Magic

(Night River Records)

När jag fick Reggae Jacks album i brevlådan hade jag ingen aning om vad det handlade om, men kunde i alla fall anta att det skulle bli lite reggae. Nu visar det sig att Reggae Jack är en av mina stora favoriter som låtskrivare, Jack Tempchin, som skrivit några av The Eagles allra bästa låtar. Hans nya projekt är att spela in ett album med reggaeversioner på en handfull av sina låtar.

Det handlar dock inte om de gamla Eagles-klassikerna i bak-takt utan ett antal av hans andra låtar. Groovet är skönt albumet igenom, inte minst tack vare musiker som Marc Orrell och Jeff Roffredo. Det finns heller inte mycket att anmärka på låtmaterialet och låtarna fungerar verkligen i sin reggaeskrud.

Det enda som jag känner inte riktigt funk är Jacks röst, den känns lite ansträngd och spröd. Sakerligen ett medvetet val men jag kommer på mig själv med att då och då fastna på rösten mer än helheten. Men det är kanske

en fråga om tycke och smak, för någon annan kanske det fungerar bättre. Musikaliskt och låtmässigt finns dock som sagt ingenting att anmärka på. (TB)

BBB Ceramic Animal Sweet unknown (Easy Eyes Sound)

Ceramic Animal levererar verkligen ett feel good-album. Snycgt och välproducerat, den sistnämnda punkten ansvarar Black Keys Dan Auerbach för. Det är inte helt lätt att sätta in albumet i ett fack. Det bjuds på pop, rock, americana, country och... ja, lite allt möjligt.

Inledande "Tangled" är en perfekt start som för tankarna till Kalifornien, sol och ett ganska behagligt liv. Lite rockigare toner blir det på "I can't wait". "Long Day" är en annan skönt tillbakalutad låt, en sådan som man gillar direkt och gärna spelar en gång till direkt, bara för att inse att man upptäcker något nytt vid varje genomlysning i början.

"Forever song" är en av albumets absolut bästa låtar. Snycgt, välskrivet och lätt

oemotståndligt. "Up in smoke" är en annan favorit. Måste erkänna att Ceramic Animal var en helt ny bekantskap för mig, men det tog inte många lyssningar för att inse att detta band måste utforskas mer. (TB)

BBBB Sister Speak Love for all (Reso Nation)

Sister Speak är i grund och botten kanadensiskan Sherri Anne. Musiken rör sig över en rad olika genrer, men skulle jag bli tvungen att sammanfatta det skulle det nog bli americana. Men det finns inslag av reggae, blues, indie och mycket mer. Det man märker omgående är hur otroligt tilltalande och lockande albumet låter.

Det tar inte många takter av öppningslåten "Estuary" innan jag är fast, så snycgt och lockande. Sherries röst är fantastisk. Nu är det inte bara Sherries röst jag fastnar för, hela bandet låter fantastisk. Sarven Manguiat, gitarr och sång, Jacob Miranda Jr, bas, och Stephen Haaker på trummor. Lägg därtill

några smått magiska gästspel av vänner inom musikbranschen så finns grunden till ett lysande album.

Sherrie har som så många andra artister haft det tufft under pandemin och även drabbats inom familjen, som om det inte vore nog tvingades hon även flytta efter en brand i huset hon bodde i. När turnéer varit avslutna har Sister Speak istället givet ett antal konserter över nätet, och fanskaran har bara fortsatt att växa.

Faktum är att Sister Speak radar upp den ena starka låten efter den andra och leker gärna med en rad olika influenser och stilar. "Dance to the rhythm" är poppig och medryckande. I samma genre kan vi också placera "Will it ever". Lugnare och mörkare, men samtidigt hoppfullt, blir det i titelspåret "Love for all". På "The slide song" blir det inte helt oväntat lite slide från Sarven Manguit, kort och intensiv.

På "Run away" flirtas det flitigt med Jamaicas nationalmusik, reggaen. Snycgt och poppig inramat där Jacob

Mirandas bas sätter stämningen tillsammans med Sherries fantastiska röst. Även "Red eye" går i reggaetakt men här har bandet sänkt tempot betydligt vilket gör att det blir mer reggae och mindre pop av denna låt men vilket härligt sväng.

På "Lose control" är det en mix av hiphop och pop där bandet får sällskap av The Brother Burns, lika snyggt som överraskande. Därefter lyckas bandet även så till en smekande blueslåt i form av "Crush" och rockigare toner på "One good friend".

"Love for all" är ett omväxlande album som växer för varje genomlysning. Ett album jag gärna rekommenderar. (TB)

BBBB

The Odd Birds Tremolo heart

(Odd Birds)

The Odd Birds är Ron Grigsby och Jennifer Moraca träffades första gången på en scen. De blev vänner och började sedan att spela tillsammans under namnet The Odd Birds. Musiken duon bjuder på är en salig blandning av stilar där americanan kanske är den mest tongivande. Men här finns allt från rock och folk till mer klassisk country.

Redan efter någon minut av inledande "Alright now" tänker jag att detta låter inte som om det vore inspelat 2021. Jag tänker istället tidigt 1970-tal med lite Flying Burrito Brothers, Jackson Browne och liknande. Lite jingle-jangle, som kanske även för tankarna till Roger McGuinn och senare även Tom Petty. Bra öppningsspår som man lätt fastnar för och sjunger med i.

Mer klassisk country blir det i "Another one like you" och "Drowning rain" där Jennifers röst påminner om många av de gamla countrydrottningarna med sin självklarhet och klarhet. Merparten av låtarna på albumet är skrivna av duon, men "A song for you" har de lånat av Gram Parsons och "Today I started loving you again" är en gammal Merle Haggard-klassiker.

Versionen av Parsons låt är lika sparsmakad som vacker där Ron och Jennifers röster smälter samman på ett perfekt sätt. Versionen av Haggards låt är mer spröd än originalet, men i sammanhanget fungerar det alldeles utmärkt. "Better at war" ställer en adekvat fråga, varför blir vi allt bättre på att kriga? En

låt som Neil Young lika gärna hade kunnat skriva, och som även har lite av Youngs anda över sig.

"Tremolo heart" är en positiv överraskning för mig. Jag hade aldrig hört The Odd Birds när jag lade skivan på skivtallriken för första gången, men efter det har den spelats igen, och igen och... (TB)

BBB

Lunau & Sund Tiden

(The Farm Music/Gateway Music)

Danska Peter Sund och Trine Lunaus har haft gott om tid på sig att arbeta med albumet

"Tiden". Inledande "Spurvene" är en ödesmättad och lågmäld låt om ett samhälle som inte är som det ska vara. Ett liv vi normalt levt och är vana vid är pausat och många tvingas in i ensamhet och isolering. En upplevelse som i sig kanske sätter större spår på många än vad covid kanske gjorde. Just ensamheten återkommer också i låten "Venter".

Nu när det börjat öppna upp sig igen och livet så smått verkar återgå till det normala så märker man ändå att pandemin har satt sina spår och visat oss hur otroligt sårbara vi blivit i takt med att världen kommit allt närmare. Hela albumet är i prin-

cip märkt eller kanske mer rätt präglad av pandemin i en eller annan form. Vackert och eftertänksamt. Det har nog varit så att vi ofta tar saker för givet. Pandemin har lärt oss att ta vara på varje dag vi får, man vet ju aldrig.

Personligen blir jag dock lite tyngd av budskapet, och resultatet av pandemin. Nu vill jag se framåt. Jag förstår att ett album som "Tiden" är ett sätt att bearbeta upplevelserna och att många säkert kan finna styrka i det. Sett till musiken, texterna och framförandet är det dock ett bra album, om än inte vad jag behöver just nu. (TB)

BBB

Johnny Beauford

Just a little pick me up

(JB)

Hört talas om Johnny Beauford? Jag hade inte gjort det när jag fick detta album. Johnny som numer framlever sina dagar i Texas har tidigare drivit americana-projektet Jack Kerowax och även varit medlem i bandet Bravo Max!

"Just a little pick me up" är ett rockalbum inget annat. Johnny delar sin tid mellan att skriva låtar och skapa musik och sin familj. Han skriver texter i parti och minut, alla är inte bra enligt honom själv, men de är ändå en del av skapandet. Guldkornen dyker upp lite då och då. När han känner att det finns något i en text jobbar han vidare med musiken och tar det till slut med till sina musikerkompisar Jonathan Jackson och Garrett Padgett.

– De är med och spelar på varenda låt på detta album, säger Johnny.

Albumet då? Jo, ett kompetent rockalbum med lite stänk av americana med snygga och väl berättade texter inbäddade och snyggt arrangerade låtar. Albumets topplåtar för min del är "The fog song", rockiga "Killer bus driver" och "Central standard time". (TB)

B

Les Fradkin

The cross in the sky

(RRO Entertainment)

Les Fradkin är mest känd för att vara en fena på midigitarrer och sin roll som George Harrison i Broadway-succén "Beatlemania" på 1970-talet. Han har även spelat med The Ventures, Mireille Mathieu med flera och är en erkänt duktig kompositör.

Visst är det snyggt och välproducerat, men för mig fungerar det inte. Jag hittar ingen nerv är närvaro oavsett hur många gånger jag lyssnar. För mig blir det bara mer och mer hissmusik för varje genomlysning.

Det finns säkerligen en publik för denna musik och detta album, jag hör emellertid inte till den. Så för min del blir detta en skiva som läggs till handlingar. (TB)

BB

Tobias Bäckstrand

Heal

(Paraply Records)

Aha, tänker jag på första spåret, folkmusik, inte riktigt min kopp te, men ack vad jag bedrog mig

Kaurna Cronin. Foto: kaurnacronin.com

själv. "Heal" är ett varierat album som för all del innehåller folkmusik, men även country, visor och rock.

På andra spåret "...Och regnet föll" som är en något rockigare låt reagerar jag på hur långt bak i produktionen Tobias sång ligger. Det blir otydligt och lite smågrötigt i mitt tycke och gör inte låten någon tjänst. Sången låter mycket bättre på efterföljande spåret "Om så bara för en stund" där Anna-Lena Seydlitz gästar på sång och percussion.

Countrysväng blir det i "Mörker ljus" med Berra Karlsson på pedal-steel. En riktigt bra countrylåt på svenska. Lite svajigt är det men en och annan favoritlåt hittar jag till slut, men

för älskare av svensk folk och visa är albumet säkert mer spännande. (TB)

BB

Kaurna Cronin

Harsch beauty

(Border)

Kaurna Cronin är en välkänd folkrockare hemma i Australien. Albumet är snyggt producerat och stundtals kanske lite för tillrättalagt. Det blir stundtals så snyggt och välgjort att det riskerar bli lite tråkigt, men det finns guldkorn som sticker ut.

Det jag först fastnade för på albumet var det andra spåret, "Unknown", en tillbakalutad berättelse som bäddas in i en lagom groovig musikbädd. Tredje

spåret, "Sideways", är en ok låt i sig, men inledningen halkar till, och det hänger sedan kvar när jag lyssnar på låten. Det är säkert ett medvetet val, men för mig tar det fokus från låten i övrigt.

Det finns intentioner till något bra, men för mig räcker det inte ändå fram. Ett par låtar fastnar, annars är det ett relativt blekt album i mitt tycke. (TB)

B

Hans Annellsson

Detta året. Ett liv

(Annellssongs)

Ännu ett av många pandemi-album vilket väl är ok i och för sig. Problemet för mig med "Detta året. Ett liv" är att låtmaterialet är för klen.

Musicerandet är ok, men det finns inga låtar som verkligen lyfter albumet. Får ändå lite amerikansk västkustkänsla på låten "Avloppsloppis", åtminstone musikaliskt. "Lita på mig" är också en hyfsat bra låt, men ett par spår av totalt 19 är för klen.

Jag tror personligen albumet hade vunnit på att gallras ned till tiotalet låtar. Nu blir det bara en lång ljudridå. (TB)

BBBB

John Mellencamp Strictly a one-eyed stranger (Universal)

John Mellencamp är en man med två karriärer inom musiken. Den första som en klassiska heartland-rockare med hits som "Jack & Diane" och "Hurts so good" och ett antal album jag verkligen älskar, det under namnet Johnny Cougar. Efternamnet fick han av David Bowies manager Tony De Fries, som var den som signade Johnny till MCA. John själv var föga imponerad, till och med vansinnig på DeFries när han fick veta att han ändrat namnet till debutalbumet. Ändå hängde det var några år, blev John Cougar, sedan John Cougar Mellencamp innan Cougar försvann helt någon

gång i skiftet mellan 1980- och 1990-talen.

Musiken förändrade sig också från det amerikansk radirockiga till mer jordnära.

Nuförtiden gör John Mellencamp musik han älskar utan att ha en tanke på om det kommer att spelas på radio eller inte.

Nya albumet innehåller folk-musik, rootsrock och blues i väl anpassade doser.

Han är fortfarande en fantastisk låtskrivare men det känns samtidigt som om vemodet får ett allt större utrymme för varje album han gör. Insikten om att han är på upploppet blir allt tydligare. Tungt och samtidigt kanske en ynnest.

Framförandet och sången för emellanåt tankarna till Tom Waits, och sämre beröringspunkter kan man onekligen ha. Jag gillar albumet men ibland låter jag mig bara flyta med utan att engagera mig för mycket i texterna, då blir det stundtals grymt mörkt och jobbigt. När man börjar komma upp i åren letar man, åtminstone jag, efter musik och texter som hellre piggar upp och glädjer. Detta sagt utan att på något vis förringa John Mellencamps låtar.

En av albumets höjdare är

duetten "Did you say such a thing" med Bruce Springsteen. Det som gör att låten kanske sticker ut lite i mina ögon är att det känns aningen mer positiv än övriga låtar. Trots att jag tycker att albumet stundtals är tungt att lyssna på är det fortfarande ett väldigt bra album som varmt rekommenderas. (TB)

BBB

The North Star Band Then & now

(NSB)

Två för en, så kan man väl lättast uttrycka det. Dubbelalbumet består egentligen av två separata album. "Then" består av låtar inspelade i slutet av 1970-talet och början av det därpå följande årtiondet. "Now" är inspelat 40 år senare.

Gillar du band som Alabama och Sawyer Brown? Då är The North Star Band definitivt något för dig. Klassisk country som verkligen för tankarna till amerikanska truck-drivers, rökiga krogar med ett lokalt band på scenen och ett och annat slagsmål per kväll. Visst klyschor i mängder, men det beskriver ganska bra vad du kan förvänta dig.

Bästa låten på första albumet är inledande "Lonesome losers"

som mycket väl hade kunnat vara en listetta på 1970-talet. Annars försvinner första plattan förbi ganska obemärkt. Andra albumet är bättre. Soundet är modernt, låtarna är genomgående bättre med topparna i inledande "Brown shoe Willy" och avslutande "Yes I do".

Ett kompetent hantverk som dock saknar en given hit för radio eller listor.

B

Lazy Afternoon Just as poor as before (Paraply Records)

Om jag inte visste vilka som ingår i Lazy Afternoon hade det inte varit lätt att placera bandet i Sverige, men så är det. "Who am I to say" är en upptempolåt som rullar igång albumet och direkt drar in mig i musiken. Men sedan händer något, följande låtar når inte alls upp till samma nivå.

Ibland glimtar det till i små fragment på några av låtarna, men det blir liksom inte mer. Jag har svårt att sätta fingret på vad det är. Det känns som om bandet borde ha lyckats bättre efter en fin inledning, men icke. (TB)

BBBB

Timothy B Schmit Day by day

(Benowen Records)

Timothy B Schmit är den av de mer långlivade Eagles-medlemmarna som gjort det bästa albumet på senare år med nya "Day by Day". Inledande "Simple man" skulle lika gärna kunnat vara en hit med The Eagles. God countryrockkänsla, fantastiskt gitarrspel av Lindsey Buckingham och klockrena stämmor av Chris Farmer och Matt Jardine (The Beach Boys). På andra låten, "The next rainbow" rockar han till det lite mer med ett grundriff som skulle platsat lika bra i en låt av Tom Petty.

Tredje spåret, "Heartbeat", som Schmit skrivit till sin fru, är mer laidback men med en stadig groovig grund som påminner mer om de låtar Schmit normalt sjunger med The Eagles. Stämmorna sitter återigen som en smäck. Hjärtaktan man kan höra på låten är hans frus, bara en sådan sak.

Rockigare blir det det i "Mr X". Rockigt i all åra, men låten håller inte samma klass som de tidigare på albumet utan att på något sätt vara dålig. "Question of the heart" är betydligt lugnare

och inleds med lite plock på en akustisk gitarr där Timothys röst kommer helt till sin rätt.

"Something you should know" påminner lite om låtarna på Schmits båda första soloalbum men i en modernare och varmare ljudbild, med som vanligt, klockrena stämmor. "I come alive" är en överraskande glädjefull och poppig låt med lite reggae-känsla som Schmit skrev när han befann sig på en stor träff för konst och kultur för den amerikanska urbefolkningen. Enligt Schmit skrev han låten snabbt och enkelt och den har sedan fått behålla den energin han kände då.

En av albumets allra bästa låtar är "Grinding stone" som handlar om en gammal kvarnsten inte långt från Timothy B Schmit hem. Stenen är en lämning från Chumash-folket som levte på den Kaliforniska västkusten i minst 11 000 år. Schmit skrev låten om denna sten och det faktum att vi bara har en värld och bör ta hand om den. En skön låt, som vanligt med klockrena stämmor, denna gång levererade av Jackson Browne och John Fogerty, hyfsad kör!

"Taste like candy" kunde lika gärna ha varit med på någon av Eagles bättre album. Mycket

1970-talskänsla över denna låt. Skulle kunna tänka mig att den vuxit ytterligare om polarna i The Eagles och kanske med Bill Szymczyk som producent, men den fungerar riktigt bra i denna version också, men man kan ju få drömma. Kenny Wayne Shepherd lägger en riktigt go gitarr på låten. "Day by day" är ett helgjutet och riktigt bra album som kommer att spelas ganska ofta framöver, åtminstone hos mig. (TB)

B

Deep Purple Turning to crime

(Ear Music)

Jag kan förstå att man som musiker ibland vill ge sig hän till andras musik och spela ett gäng covers på en konsert eller liknande. Men saken att göra ett helt album med covers sänder ut en varning om egen idétorka. Det kanske inte alls är så, men det är känslan man får. Nu är det Deep Purple som snubblat in på detta spår. Mmm, tveksam till detta.

Bandet har genom åren levererat en lång rad klassiska hårdrockslåtar och förvisso hunnit med en och annan cover, men detta album är inte särskilt roligt, tvärtom det gör lite ont för en älskare av Deep Purple och bandets tidiga material.

De två första låtarna kan vi glömma direkt, de gör bara ont. Fleetwood Macs "Oh well" är ok, men inte i närheten av Fleetwood Mac, så varför? Sedan fortsätter det med det ena missdådet efter det andra. Nu gör jag säkert inbitna Deep Purple-fans upp-rörda, men handen på hjärtat, detta är inte bra.

Ingen av låtarna når upp i ens hyfsad Deep Purple-nivå, och det är inte låtarnas fel, det är bra låtar inget snack om saken, men samtliga alster är klart bättre i sina originalversioner. (TB)

B

Henrik af Ugglas Another language

(Paraply Records)

Jag bli rinte riktigt klok på detta album. Sju låtar med embryon till någonting som kunde ha blivit riktigt bra. Det finns något att arbeta med i låtar som "War" och "When I go". Instrumenteringen fungerar bra på de låtarna och det jag egentligen har att invända är att det känns som om Henriks röst blir lite för sprödd och och ljus. Sången skulle behöva finnas lite längre fram och innehålla lite mer pondus, men som sagt det finns något i de låtarna.

Övriga fem alster har jag lyssnat på gång efter annan utan

att fastna för dem. Det känns mer som något som experimenterats fram i studion är skrivna låtar. Jag kan absolut ha fel där, men det är min känsla. (TB)

BBB
Victoria Vox
Nirvana in rem

(Obus Music)
Detta album är sprunget ur låtskrivarfestivalen "Love on holiday". Temat för festivalen är att slumpmässigt para ihop musiker och bildkonstnärer. Där träffade Victoria konstnären Fred Stonehouse, detta skedde i

februari 2020. Det första resultatet var låten "Quest for love", sedan fortsatte samarbetet på distans under pandemin.

Musiken är spännande och suggestiv. Snyggt arrangerad och väl framförd. Det medföljande häftet med texterna och bilderna av Stonehouse som inspirerat respektive låt ger albumet ytterligare en dimension. Som allra bäst fungerar det om man ger sig tid att lyssna samtidigt som man bläddrar i häftet. Kombinationen av bild och text lockar in mig i låtarna.

Normalt skulle jag nog inte

fastna särskilt mycket för ett album som detta, men sammanhanget ger innehållet en ny innebörd, och när man väl tagit det till sig fortsätter musiken att växa. (TB)

BBBB
Steve Lukather
I found the sub again

(The Players Club)
Här har verkligen Steve "Stringbender" Lukather fått till en fullträff. Ett gitarrspel jag länge önskat få höra, och som han spelar. Steve har ju alltid haft ett starkt eget sound som kommer

mer till rätta när han slipper spela på Totos plattor som begränsar han riktiga sound tycker jag.

Denna platta har också en cover (något jag egentligen avskyr när artister släpper covers på sina plattor) men vilken bra version han gör av Robin Trowers "Bridge of sighs", min stora favorit på detta album är helt klart "Journey through" som är fjärde spåret på skivan, en fantastisk vacker låt som bara växer och växer ju längre man lyssnar. Detta är ett måste för den som gillar snyggt gitarrspel och välproducerade album. Så spring och köp albumet det är mitt stora tips för dagen. (KK)

BBB
Radioactive
XXX
(Frontiers)

Sverige är bra på många saker, en av dem är musik. Detta lilla land har levererat många stora internationella artister inom en rad olika genrer. Men det finns en genre där Sverige tillhör den absoluta eliten, det är AOR-rock, där band som Boston och Toto tillhör de stora. Extremt duktiga musiker, duktiga låtskrivare och producenter skapar magi. Det finns många bra svenska band inom genren som Work of Art, Houston, W.E.T. och många andra. En av de riktigt stora inom genren är den svensk gitarristen, låtskrivaren och producenten Tommy Denander.

Ett av hans många projekt är bandet Radioactive där han verkligen får till det på ett lysande sätt. Han är en fantastisk låtskrivare, men samtidigt vassare som gitarrist. Han har dessutom den goda smaken att omge sig med bra sångare. Det är väl inte alltid att samarbetena har varit helt friktionsfria, men bra blir det lika fullt.

För många fans inom genren tillhör Totos Steve Lukather de stora gudarna. Tommy Denander behöver inte skämmas i det sällskapet. Tvärtom jag tycker personligen att han gitarrspel känns mycket vitalare och mer spännande än nämnde Lukather som på inget vis är dålig.

"Youman unkind" med Robbie LeBlanc på sång är en av många favoriter på detta album. "Move it" med Robin McAuley på sång, "Voodoo Queen" där LeBlanc åter tar hand om micken och "California ways" med Cliff Magness på sång är också fantastiska låtar. Svensk AOR-rock när den är som bäst. (TB)

The Hellacopters. Foto: Micke Sandström

B
Kreator
Hate över alles
(Nuclear Blast)

Kreator Hate Över Alles smaka på det, ja en torr och till intet sägande smak med lite ren tristess är vad som smaklökarna framkallar, i skrivande stund har jag försökt att smälta denna skiva även denna gång men detta tyska thrashmetallband blir inte mer intressant än såhär och med det menar jag cirka noll, ja att Kreator varit med och dominerat scenen sedan tidigt 80tal hjälper inte mycket här och det menar jag, samma tråkiga nerv i varenda spår på detta album där trummisen fastnat i en upprepande spasm med sitt bastrumsspel och där sångaren kan liknas med thrashmetallens svar på vår egen monotona E-Type när han var som bäst.

Det enda som kan vara intressant är väl en hyllning till den Italienske filmregissören Sergio Corbucci som filmade klassiker som Django och en hel hög med Bud Spencer-filmer med flera och andra sidan sett

så gick ju Sergio ur tiden redan 1990 och med Kreators titel på förstaspåret Sergio Corbucci is dead så undrar man om det är en hyllning över huvud taget! Nä Gud bevara mig från gamla övervintrade thrashmetallband från 1980-talet som vill tänka nytt. Rena rama bottenappatet blir mitt betyg på denna Skiva. (KK)

BBBB
The Hellacopters
Eyes of oblivion
(Nuclear Blast)

The Hellacopters är utan tvekan ett av Sveriges bästa rockband genom tiderna, om inte det bästa. Bandet behöver ingen närmare presentation, alla rockälskare vet vad det handlar om, och skulle man mot förmodan ha missat The Hellacopters har man säkerligen missat en hel radda andra väsentligheter också.

Sedan bandet upplöstes 2007 måste jag erkänna att jag har längtat efter ett nytt album och hoppats på en återförening. Visst har det funnits tröst i några av Nicke Anderssons andra

project som Imperial State Electric, Lucifer och några till, men det har ändå funnits en saknad av Hellacopters.

Nu har det hänt. Extra stor blev glädjen när "Eyes of oblivion" dessutom visar sig vara precis så bra som jag hoppats på. Det känns egentligen från det första riffet. I öppningslåten "Reap a Hurricane" att detta kommer att bli bra. The Hellacopters är tillbaka på allvar. Det fortsätter lika bra med "Can it wait" innan det blir lite lugnare med "So sorry I could die".

Fjärde spåret, tillika titellåten "Eyes of oblivion" är Hellacopters när bandet är som bäst. Dit hör även "Positively not knowing" och "Beguiled". "Tin foil soldier" känns som en amerikansk rocklåt från andra halvan av 1970-talet. Lite känsla av Steve Miller utan att på något sätt kännas som ett plagiat.

"The pressure's on" är nog min stora personliga favorit på albumet, även den med lite amerikanskt stuk. Albumet avslutas med fantastiska "Try me tonight". Ett perfekt sätt att

avsluta ett lysande comeback-album. "Eyes of oblivion" kommer att spelas flitigt hemma i musikrummet den närmaste tiden. (TB)

BBB
Kris Barras Band
Death Valley Paradise
(Mascot Records)

Kris Barras är en tidigare MMA-fighter som sadlat om till hårdrockare. Kompetent sångare och gitarrist som rör sig i den tyngre hårdrocken men som ändå inte är rädd för att krydda sina låtar med poppig tillgängliga riff och melodier.

Som så många andra album de senaste åren är pandemin vi levte i de senaste åren. Det är helt klart att Barras är en av många som kämpat med mörka tankar de senaste åren, men som också rest sig starkare av prövningarna. Han har tagit hjälp av en diger lista etablerade låtskrivare på det nya albumet, och det är ett smart drag. Barras själv har utvecklats som låtskrivare något han säkerligen kan tacka några av sina samarbetspartners för.

Även om det stundtals är riktigt tungt är musiken ändå förhållandevis lättillgänglig och medryckande. Jag skulle tro att det finns ganska många som normalt inte lyssnar på fullt så tung rock som ändå kan charmas av "Death Valley paradise".

Har du inte hört Kris Barras tidigare rekommenderar jag en genomlysning. Du kommer inte att ångra dig om du gillar tyngre rock. (TB)

BBBB

Goodbye June

See where the nights goes
(Earache Records)

Redan när jag hör sångaren Landon Millbourns röst på första låten känns det som om detta kommer att vara bra, och det är det verkligen. Lägg därtill Tyler Bakers underbara gitarrspel så har du grunden till något fantastiskt bra. Och förväntningarna infrias verkligen.

Millbourns röst påminner emellanåt om Steven Tyler, men med en egen personlig framtoning. Bakers gitarrsolon är också underbara, men ibland

tenderar det att låta lite Angus Young, men sämre förebilder kan man ha.

"See where the night goes" är ett perfekt partyalbum, jag skulle också kunna tänka mig att Goodbye June är en upplevelse att se och höra live.

Det finns gott om riktigt bra låtar på albumet. Det svänger riktigt bra. Det finns gott om kanonlåtar, däribland "See where the Night goes", inledande "Step aside", "Baby I'm back" och "Stand and deliver".

Kan tänka mig att de som gillar AC/DC och Airbourne kan ta Goodbye June till sitt hjärta. Finns det då inget som är dåligt på albumet? Nej, men kanske låter det på några låtar lite väl mycket AC/DC. (TB)

BB

Kissin' Dynamite
Not the end of the road
(Napalm)

Kissin' Dynamite har gjort ett riktigt bra album men som de pudelrockare de är finns det givetvis med några ballader på albumet, för så ska det vara.

Personligen har jag aldrig varit riktigt svag för denna typ av power-ballader. Visst det finns några fantastiska låtar även av denna typ genom åren, men de är alldeles för få sett till mängden hemska ballader som finns med på denna typ av album.

Nog med gnäll det finns bra låtar med på albumet, men det är ingen av balladerna. "No one dies a virgin", "Defeat it" och "Voodoo spell" är ett knippe goa rockare. Ett något ojämnt men ändå rätt ok album, trots balladerna. (TB)

BBBB

Dan Patlansky
Shelter of bones
(Virgin)

Jag har gillat Dan Patlansky som sångare och gitarrist sedan jag första gången hörde låten "Bet on me" från albumet "Introvertigo" från 2015. Han har för det mesta ett fantastiskt gitarrsound och en röst som är perfekt för hans rockiga blues.

På nya albumet "Shelter of bones".

– Pandemin tillät mig att ta min tid och verkligen tänka på hur jag

vill att låtarna ska komma över, säger Dan Patlansky.

Jag har redan hyllat hans röst och gitarrspel, men han är även en fantastiskt bra låtskrivare. Det är kanske lätt att fastna i gamla traditionella mönster när man rör sig inom en viss genre, men Dan Patlansky undviker det med ackuratess. Han är inte rädd för att ge sig på ledarna i sitt land (Sydafrika) och sättet landet styrs, eller snarare inte styrs. Korruption, laglöshet och oärliga politiker. Detta är ett gediget bluesalbum med toppar i låtar som "Devil's dopamine", "Presence" och "Snake oil city" med flera.

Det finns både tunggung och lugnare vackra låtar som värmer hjärtat. Lyssna gärna på texterna. Dan Patlansky är stundtals en stor poet.

Dan Patlansky är värd en mycket större publik än den han har idag. I mina ögon är han en av de allra bästa inom sin genre idag. För min del bleknar även dagens bäst säljande blues-gitarrist Joe Bonamassa i jämförelse. (TB)

The Black Keys. Foto: theblackkeys.com

BBB
Ted Nugent
Detroit muscle
(Pavement)

Ted Nugent är ett säkert kort om man söker gitarrbaserad ren rock med skönt opretentiöst gitarrspel, en grovhuggen teknik som egentligen inte innehåller något som kan härleda till en egen stil eller sound, ja hur som helst så är denna platta helt ok om man diggar just detta, man förstår ju direkt vart detta leder (en episk hyllning till USA) när det är Ted "Mr Skjutgalen" Nugent som står för musiken och det blir som mest påtagligt i sista låten som är ingen mindre än "Star spangled banner", hur i faaaasen kan man lägga in en sådan låt på ett nytt färskt album när den är så ofattbart förknippad med Mr Jimi Hendrix?

Ja, jag begriper inte detta alls men som rent rockalbum funkar denna platta och jag kan med glädje rekommendera den om ni har denna läggning. (KK)

BBB
FM
Thirteen
(Frontiers)

Fans av FM vet precis vad de kan förvänta sig av detta album. Det är "business as usual" för britterna, och inget fel i det. Bandet levererar potent fm-rock perfekt bilåkmusik. Visst finns det kritiker som tycker att det är lite för snyggt och tillrättalagt, men det finns egentligen ingen anledning att kritisera något bara för att det är väl spelat och producerat. Steve Overland har en av de bästa rösterna i dagens hårdrock. Låtarna är välkomponerade och medryckande. "Turn this car around" är en av mina favoritlåtar på albumet. Inte blir det sämre av att början och några partier i låten har lite Springsteen-vibbar. En enkel rockig upptempolåt som är perfekt på hög volym i bilen en skön sommarkväll samtidigt som man styr mot solnedgången. Klyschigt? Kanske men det är i så fall mitt fel. Det finns en hand-

full starka låtar på albumet, och några inte fullt så starka men på det stora hela är det ett ok album som säkerligen kommer att växa för varje genomlysning. (TB)

BBBB
The Black Keys
Dropout boogie
(Nonesuch)

Jag gillade verkligen duons förra album, "Delta kream", där de hyllade gamla Hill country blues-legendarer som R.L. Burnside och Junior Kimbrough med flera. Smått magiskt album. Nya "Dropout boogie" är inte lika lättillgänglig, men växer så småningom.

Öppningslåten "Wild child" lovar gott inför fortsättningen. Vad gäller andra spåret "It ain't over" blir jag inte riktigt klok på om det bara är en märklig röra eller något smått magiskt. Vid vissa genomlysningar fastnar jag i låten, för att nästa gång inte riktigt förstå vad jag fastnade för. Den kräver nog ett antal

lyssningar till innan jag vet vart jag står när det gäller den låten. "For the love of money" rullar på ganska entonigt på samma sätt som R.L. Burnside var en mästare på. Fantastisk låt, kan tänka mig att den kan bli rent magisk live.

Jag kan heller inte bestämma mig om "Your team is looking good" är ett medvetet försök att skapa en klassiker som kommer att spelas på många idrottsarenor över världen, eller om det bara är en slump, hur som helst kommer vi att höra denna låt i många sportsammanhang de kommande åren, tro mig.

"Good love" är en i grunden bra låt som lyfter ytterligare med Billy Gibbons gitarrspel. Därefter tappar albumet i kraft och även om de återstående låtarna är helt ok så står de sig inte riktigt i jämförelse med första halvan. Ändå blir det ett bra betyg, mycket tack vare den fantastiska första sidan på albumet, väl värt pengarna hur som helst. (TB)

Live 2022

Maddox Street, 2/7, Hängmattan, Göteborg
Veronica Maggio, 8/7, Trädgårn, Göteborg
Lolita Pop + Reeperbahn, 9/7, Liseberg, Göteborg
Lars Winnerbäck, 17/7, Trädgårn, Göteborg
Gov't Mule, 17/7, Rockefeller, Oslo
Rose Tattoo, 19/7, Rockefeller, Oslo
Dan Hylander & Janne Bark, 21/7, Stationen, Norsesund
Melissa Horn, 21/7, Liseberg, Göteborg
Iron Maiden, 22/7, Ullevi, Göteborg
Brad Paisley, 27/7, Liseberg, Göteborg
The Pixies, 28/7, Gröna Lund, Stockholm
Ebba Forsberg & Ångmaskinen, 29/7, Stationen, Norsesund
Lars Winnerbäck, 30/7, Mariebergsskogen, Karlstad
Tom Jones, 4/8, Liseberg, Göteborg
Vintage Trouble, 5/8, Pustervik, Göteborg
Ulf Lundell, 5/8, Trädgårn, Göteborg
Mother's Finest, 8/8, Pustervik, Göteborg
Ed Sheeran, 10/8, Ullevi, Göteborg
Ed Sheeran, 11/8, Ullevi, Göteborg
Toto, 14/8, Partille Arena, Göteborg
Bad Religion, 15/8, Gröna Lund, Stockholm
Whitney Rose, 19/8, Krøsset, Oslo
Strand of Oaks, 23/8, Pustervik, Göteborg
Melissa Horn, 24/8, Gröna Lund, Stockholm
Sahara Hotnights, 25/8, Gröna Lund, Stockholm
Clutch, 25/8, Liseberg, Göteborg
Clutch, 26/8, Gröna Lund, Stockholm
Sky High, 27/8, Liseberg, Göteborg
The Mavericks, 31/8, Pustervik, Göteborg
Jakob Hellman, 2/9, Liseberg, Göteborg
The Zombies, 3/9, Råda Rum, Mölnlycke
Whitney Rose, 7/9, Pustervik, Göteborg
D.A.D. + Sator, 9/9, Partille Arena, Göteborg
Louise Hoffsten, 9/9, Liseberg, Göteborg
Del Amitri, 12/9, Rockefeller, Oslo
D.A.D. + Sator, 16/9, Nöjesfabriken, Karlstad
Black Stone Cherry + The Georgia Thunderbolts, 17/9, Rockefeller, Oslo
Lissie, 18/9, Rockefeller, Oslo
Nick Lowe & Los Straitjackets, 21/9, Pustervik, Göteborg
Nick Lowe & Los Straitjackets, 22/9, Rockefeller, Oslo
Nazareth, 28/9, Trädgårn, Göteborg
Deep Purple + Jefferson Starship, 4/10, Partille Arena, Göteborg
The Stranglers, 7/10, Trädgårn, Göteborg
Tom McRae, 10/10, John Dee, Oslo
The Cure, 13/10, Scandinavium, Göteborg
Wilmer X, 13/10, Pustervik, Göteborg
Midge Ure, 14/10, Pustervik, Göteborg
Don McLean, 18/10, Lorensbergsteatern, Göteborg
Saga, 19/10, Trädgårn, Göteborg
Tedeschi Trucks Band, 21/10, Sentrum Scene, Oslo
Harlem Globetrotters, 23/10, Partille Arena, Göteborg
Tower of Power, 27/10, Pustervik, Göteborg
Counting Crows, 27/10, Sentrum Scene, Oslo
Youssoo N'Dour, 5/11, Göteborgs konserthus, Göteborg
Walter Trout, 8/11, Pustervik, Göteborg
Jason Isbell & The 400 Unit, 8/11, Sentrum Scene, Oslo
Uriah Heep, 2/12, Partille Arena, Göteborg
Kim Wilde, 4/12, Trädgårn, Göteborg

Med stor reservation för ändringar!

MUSIK/LOKALA VINYLER

Coronaviruset har ställt till det för många, inte minst musiker. Så passa på att ge lite draghjälp till de av våra lokala musiker som har vinylalbum att sälja. Ett album kostar inte mer än entrén till en konsert, men räcker mycket längre. Kontaktinfo finns under respektive album. Finns även med några mindre lokala musiker vars album är värda att ha i din samling. Och ja, det finns en singel med på sidan.

Mark/Martin: Mark/Martin
(Åmål Records) amalrecords.se
150:-

Marcus Bohm & The Bang: 56
(Åmål Records) amalrecords.se
150:-

Mark Tholin: Charred Tree
(Åmål Records) amalrecords.se
150:-

Dan Viktor & Dan Magnusson: Ferlin
(Nacksving) 072-562 15 11
199:-

Magnolia: På djupt vatten
(Transubstans) 073-055 78 27
150:-

Magnolia: Svarta sagor
(Transubstans) 073-055 78 27
150:-

Magnolia: Ta tjuren vid hornen
(Transubstans) 073-055 78 27
150:-

Magnolia/Kometen: Ge ditt liv en chans/Ball of fire
(Transubstans) 073-055 78 27
60:-

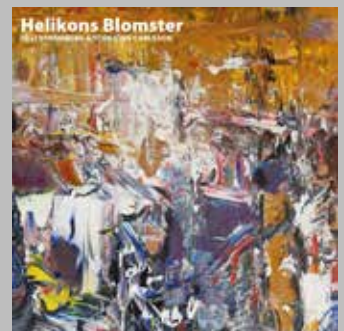
Göran Samuelsson: Tupilak
(Fergus) goransamuelsson.se
250:-

Maddox Street: Ultraviolet
(Mad Ox) 076-805 13 56
229:-

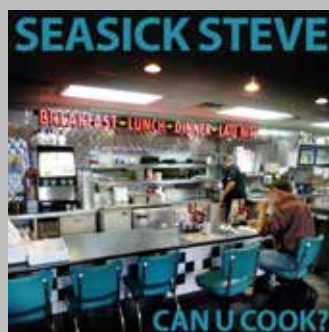
Lisa Lystam Family Band: III
(Ramasound) lisalystam.se
250:-

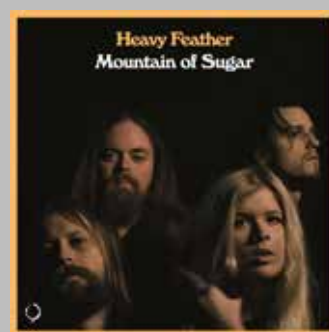
Olli Strömberg/Torbjörn Carlsson: Helikons blomster
(Memoria) 070-518 88 99
200:-

Siena Root: Secret of our time
(M.I.G.) sienaroot.com
230:-

Seasick Steve: Can U cook?
(BMG) ginza.se
239:-

Heavy Feather: Mountain of sugar
(The Sign Rec) hotstuff.se
189:-

Heavy Feather: Debris & Rubble
(The Sign Rec) hotstuff.se
239:-

Rektorn har ordet

Hur svårt är det inte att få folk att jobba ideellt? När jag fick frågan från Åmåls bluesförening om det fanns någonting som jag kunde tänkas ta hand om eller jobba med under bluesfestivalen så behövde jag inte tänka särskilt länge.

– Får jag ta hand om School of Blues ställer jag upp, blev mitt svar.

Vad är då School of Blues? För att ha kvar lite av bluesstämmningen under pandemin kom Tony Berg på den eminenta idén att anordna en sommarcamp med rutinerade bluesartister som ger ungdomar en chans att förkovra sig i sin musik med inriktning mot blues.

Som lärare för det första lägret 2021 anlätades tre av Sveriges bästa bluesartister, Lisa Lystam och Fredrik Karlsson från Lisa Lystam Family Band samt Ida Bang från Ida Bang & The Blue Tears.

Förra året kom fem-sex ungdomar de fick som examensuppgift att jamma i Bocklarud hos bluesfestens grundare, Nisse Lönnsjö och Christer Nilsson.

I år kör vi andra upplagan av School of Blues och det blir en camp under två och en halv dag. Viss förkunskap krävs dock, som att man kan spela något instrument eller kan sjunga. Lisa, Fredrik och Ida har kontaktat ungdomarna som anmält sitt intresse, för att bilda sig en uppfattning om nivån på eleverna och utifrån det rekommenderat dom att anmäla sig till årets sommarcamp. Tio ungdomar från Sverige och Norge i åldrarna 12-25, har blivit uttagna och kommer att hålla till i Kulturskolans lokaler måndag till onsdag.

Till årets sommarcamp kommer dessutom två artister från årets bluesfest att besöka ungdomarna och berätta lite om deras egna bluesliv och komma med lite tips hur man fortsätter som musiker/sångare med inriktning mot blues.

Examensarbetet? Vi får se vad det kan bli, det blir som inom bluesen, improvisation.

Eleverna kommer att få chansen att gå upp på jam-scenen, utanför bluesterminalen på fredag eller lördag. Plats kommer att beredas för de som vågar och vill.

Jag ser mycket fram emot att få vara en del av School of Blues och hoppas att detta kan bli ett återkommande inslag, som en del av Åmål's bluesfest. Jag ställer upp!

Headmaster Terje Olsen

SWEDEN'S #1 INTERNATIONAL BLUES EVENT SINCE 1992

CELEBRATING 30 YEARS OF LOVE FOR THE BLUES

JULY 6-10th 2022

THE DEVON ALLMAN PROJECT

SARI SCHORR / JOANNA CONNOR

AYNSLEY LISTER / ERIC BIBB / ROFFE WIKSTRÖM

ERROL LINTON / LIL' JIMMY REED / KEITH DUNN

ERJA LYYTINEN / LISA LYSTAM FAMILY BAND

THORBJØRN RISAGER & THE BLACK TORNADO

BERT DEIVERT / AUSTIN WALKIN' CANE / HOMESICK MAC

AMONG LYNX / IDA BANG & THE BLUE TEARS / THILINI

HONEYBOY SLIM & THE BAD HABITS / SOFIE REED

KNOCK-OUT GREG & THE SCANDINAVIAN BLUE FLAMES

JENNY BOHMAN ROOTS REVUE / T-BEAR & THE DUKES / FAT BULL

ALABAMA LOVESNAKES / THE BLUE BENDERS / MICKE FALL DUO

DAFGÅRD & TOMMY TRUMMA / A SENSE OF BLUE CREAM

FREDRIK & PURITANERNA / HOT DOG TAYLOR / GEIR WESTBY BAND

GÖRAN BLUES BAND / WEDGIE / THE COSMIC SURFERS

bluesfest.net • info@bluesfest.net
ticketmaster.se

LJUDMAKAREN
EST. 1948

KULTURENS
studieförbundet för kulturutövare

 **Åmåls
Kommun**

CRAFTON MUSIK AB
EN AV SKANDINAVIENS LEDANDE DISTRIBUTÖRER AV MUSIKINSTRUMENT

COUNTRY · ROCKABILLY · BLUEGRASS
AMERICANA · ROCK · POP · FOLK

EDS COUNTRYFEST

2022

MANDO DIAO

Smith & Thell

tricky trail

SWEARINGEN
AND
KELLI

JAMIE
HATTER

VASSENDGUTANE (NO) BLUE HARLOWS WITH TONE NORUM
DRA EN BANJO DON REDMON HAYWIREBAND
DANDELION FIELDS STAGECOACH AND CO. HALM AMELIA

5-6 AUGUSTI 2022
BERGSLÄTTIS IP : DALS-ED

månitor
MUSIK & MEDIA

Göran Karlsson är en man som många Åmålsbor känner till. Många kanske inte känner till hela namnet utan känner honom som Göran på Konsum eller Coop-Göran efter att han tillbringat sina arbetsår på Domus som idag är Coop. Göran har flera spännande intressen. I förra numret presenterade Göran lite spännande och roliga bilder ur sitt fantastiska bildarkiv. Då var det bilder från Görans första arbetsplats, denna gång är det från arbetsplats nummer två.

Göran Karlsson. Foto: Berth Carlsson

Domus Åmåls reklam/dekorationsavdelning 1977. Lokalen låg på baksidan av Domushuset och hade tidigare varit Konsum Åmåls föreningskontor. Jag hade ett eget tryckeri och på bilden till höger håller jag på att trycka prisskyltar till varuhuset. Skyltarna stod sedan och torkade över natten.

På de andra bilderna handtextar jag skyltar samt skriver manus till någon annons som skulle in i Provinstidningen Dalsland.

Arbetet som dekoratör var mycket omväxlande och roligt. Förutom skyltar skötte jag all dekoration

i varuhuset, gjorde exponeringar, byggde upp inredning med mera. Ibland fick jag också rycka in och köra varuhusets VW-pickup för allehanda ärenden.

Samtliga bilder på dessa två uppslag är fotade med Kodak Ektachrome. Kodakfilmerna var dyrast men också oftast bäst. Idag är man glad att man för det mesta valde Kodak då färgerna inte har förändrats efter 50 år.

Göran Karlsson

De tryckta skyltarna beskärs till rätt storlek. I bakgrunden en fantastisk utsikt över Domus parkering i vinterskrud..

I hyllorna rakt fram är det fotoramar och diaramar med mera.

Dags att göra manus för annons i Provinstidningen Dalsland.

Domus livsmedelschef Rune Alexandersson vid frukt och grönt disken. På 70-talet fanns naturligtvis inte ett lika stort utbud som idag men som synes fanns en hel del att välja på ändå. Mycket var packat och prismärkt då det inte fanns så bra möjligheter att väga i kassan på den här tiden.

Domus delikatessdisk. Att grillad kyckling var en populär artikel förstår man av bilden. Det är många kycklingar som snurrar runt i den stora grillen till höger. Bakom disken står Lisbeth Jansson.

I dryckeshörnan finns gott om drickabackar. Här hittar man också trekantiga Festis och 1-liters läsk på returglas. Skyltmaterialet kom från Wärby Bryggeri och några av varumärkena var Kavaljer lättöl och Birka Beer.

Varuhuset Domus Åmål sommaren 1976. Ovan i den manuella kosmetikavdelningen ser vi Irene Johansson bakom disken. Det skyltas med Kodak kameror och film. Tre Super 8 filmkassetter kostade 69:50 och 2-pack Fujifilm för instamatic-kameror kostade 13:25. Bredvid kosmetiken låg avdelningen för LP-skivor. Varje vecka hade vi "Veckans LP" till extrapris och just denna vecka var det dansbandet Schytts med "Hålligång 6" för 29:75. Då det var sommar så har LdB solskyddsprodukter en framträdande plats.

Me & My Rock-T-shirt

För några år sedan påbörjades ett projekt som fick namnet Me & My Rock-T-shirt. Tanken var att ställa ut bilderna vilket också gjordes i samband med Åmåls Fotofest ett år. Men efter ett tag försvann inspirationen, men nu är tiden mogen att fortsätta fotograferandet för en ny utställning. Så jag kommer att fotografera så många personer jag kan framöver i t-shirts med deras favoritartist logo/tryck på. De som ställer upp måste vara medvetna om att bilderna ska visas i utställningsform och förhoppningsvis också ges ut i bokform. Vill du vara med och visa upp din rock-t-shirt?

Skicka ett mail till info@amalsgrafiska.se så löser vi en plåtning.

Här kommer laxfabriken i Säffle att byggas. 10 000 ton lax ska produceras per år. Det innebär att fabriken i Säffle kommer att stå för 20 procent av den svenska laxkonsumtionen. Över 80 bassånger i olika storlekar kommer att finnas.

TOPDRONE
Terje Olsen Photography

Solnedgång över B-hamnen och södra Åmål tidigare i våras. Sandhögarna sprider ut sig över planen vid djuphamnen. Längst ned till höger ett av Kustbevakningens fartyg på tillfälligt besök i Åmål.

TOPDRONE
Terje Olsen Photography

NOTODDEN BLUES FESTIVAL

4.-7. AUGUST 2022

Welcome to the
PARTY

45 YEARS OF ROCK
**GEORGE THOROGOOD
AND THE
DESTROYERS**
GOOD TO BE BAD

**SHEMEKIA
COPELAND**

Jimmie
VAUGHAN

**CC
COWBOYS**

**VINTAGE
TROUBLE**

*Adam
Douglas*

CHRISTONE
Kingfish
INGRAM

Erland Røpstad

**SVEN ZETTERBERG
TRIBUTE CONCERT WITH
KNUT REIERSRUD**

**BUFFALO
NICHOLS**

**DEVON
GILFILLIAN**

**MITCH
WOODS**

BILLY T
Band

**BIG
CREEK
SLIM**

**LISA
LYSTAM**
Family Band

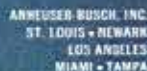
**THE
JELLY ROLL
MEN**

RESJEMHEIA, SOFT CITY, SILVER LINING, VETRHUS BLUESBAND, DAFGAARD & TOMMY TRUMMA,
UNION BLUES CUP, JAILHOUSE STAGE, STORT GRATIS FESTIVALTORG OG GATEBLUES

ticketmaster®

FLERE ARTISTER LANSERES FORLØPENDE PÅ WWW.BLUESFEST.NO

Pick a Pair

COSMOPOLITAN

June 1955 • 35c

SHIRLEY JONES

All-time Classic "Oklahoma!"

Produces Its Brightest Star

For Cosmopolitan

JACK
LESCOULIE
The Man
Behind
The Boy

ARE YOU A WEEKEND NEUROTIC? The 48 Leisure
Hours That Can Endanger Your Happiness and Your Life

BEAST IN VIEW—Complete Mystery Novel

Kawasaki lets the good times roll.

You're jumping a puddle—or flattening a hill. Flying the freeway—or riding the range. On your way to somewhere—or nowhere.

You're rolling in good times. On a Kawasaki. And for starters, it doesn't take a big bite out

of the bankroll. Kawasaki prices begin at \$299*.

You can choose from 13 different Kawasaki street or trail bikes at your dealer. You'll find him in the Yellow Pages. Get going. Let the good times roll your way! MEMBER MOTORCYCLE INDUSTRY COUNCIL

G.A. Wheeler

*Suggested retail price, West Coast P.O.E., East Coast P.O.E. slightly higher. State and local taxes, dealer prep, options extra.

STUBBIES

California's native dress.

At last! The shoe that fits more than your foot.

Breathing nylon mesh uppers with velour leather reinforcement, and ankle and heel padding.

Shock absorbing rubber sole with slanted multi-studs.

A 150 pound
man who
runs on the road

should not buy the same pair of shoes as a 200 pound man who runs in the park, right? Wrong. Wrong, that is, if they both buy adidas' new Los Angeles Trainer. The adidas Los Angeles Trainer comes with a set of adjustable shock-absorbing rods which allow a runner to fine tune his shoes according to his weight and the surface he runs on. Remarkable, you say? No, just adidas.

adidas Los Angeles Trainer.

adidas
We've got a feeling for winning.

Moodestysplace

Maria Olsen Photography

www.moodestysplace.com

Baretta Magazine nummer 17 kommer 31 augusti 2022

Redaktionen tar gärna emot tips om kommande evenemang, intressanta artikeluppslag, personporträtt och annat. Hör gärna av er på e-postadressen nedan, vår facebookside eller direkt till någon av oss på redaktionen. Vi ses i augusti.

tony@tonyberg.com